'Η βία εἶναι ἡ μαμὴ κάθε παλιᾶς κοινωνίας ποὺ κυοφορεῖ μιὰ καινούργια.
ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ

Η ΜΑΜΗ

'Αριθμὸς φύλλου 8
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1971
Τιμή : μισὸ μάρκο

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ»

1821-1971

Σκίτσο τῆς ΣΤΕΛΛΑΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΩΝΑΣΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΑ ΜΕΓΑΡΑ

«Δὲν πᾶμε μετανάστες»!

ΑΘΗΝΑ, Μάρτης.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 3.000 ἀγρότες καὶ κτηματίες τῆς περιοχῆς Μεγάρων ξεσηκώθηκαν σὲ ἔντονες ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις ἐνάντια στὴν ἀπαλλοτρίωση ἔκτασης 10.000 στρεμμάτων, ὅπου προτίθεται ὁ μεγαλοεφοπλιστὴς 'Ωνάσης νὰ δημιουργήσει βιομηχανικὸ συγκρότημα, μὲ βάση τὴ γνωστὴ σκανδαλώδη σύμβασή του μὲ τὴ χούντα.

● ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 21 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε ὀγκώδης συγκέντρωση στὰ Μέγαρα. Οἱ ὁμιλητές, ἐκπρόσωποι τοπικῶν ὀργανώσεων, κατάγγειλαν ὅτι μὲ τὴν ἀπαλλοτρίωση πλήττονται πάνω ἀπὸ 1.500 οἰκογένειες. 'Η ἑταιρεία «'Ωμέγα» (τοῦ 'Ωνάση) προσφέρει συνολικὰ 75 ἑκατ. δρχ. γιὰ τὶς ἀπαλλοτριούμενες ἐκτάσεις ἐνῶ οἱ Μεγαρεῖς ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ἀξία τῶν κτημάτων (παραγωγικὲς ἐκτάσεις) ἀνέρχεται σὲ 2 δισεκατομμύρια δραχμές. Σὲ ψήφισμα τῆς συγκέντρωσης τονίζεται ὅτι οἱ Μεγαρεῖς δὲν θὰ δεχθοῦν τὴν ἀπαλλοτρίωση καὶ ζητοῦν νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν ἄλλες, ἄγονες, ἐκτάσεις.

● ΑΚΟΜΗ ἐντονώτερα, οἱ ἀγρότες καὶ κτηματίες τῆς περιοχῆς ἐξέφρασαν τὴν ἀντίθεσή τους στὶς ἀπαλλοτριώσεις τὴν Τρίτη, 23 Μαρτίου, ὅταν ἄρχισε στὸ Πρωτοδικεῖο 'Αθήνας ἡ ἐκδίκαση αἴτησης τῆς ἑταιρείας «'Ωμέγα» γιὰ τὸν καθορισμὸ τιμῆς μονάδος τῶν ὑπὸ ἀπαλλοτρίωση 10.000 στρεμμάτων. 'Εκατοντάδες ἀγρότες κατέκλυσαν ἀσφυκτικὰ τὸ δικαστήριο καὶ διέκοπταν συνεχῶς τὴ διαδικασία μὲ κραυγὲς καὶ συνθήματα «Δὲν θὰ πᾶμε μετανάστες στὸ ἐξωτερικό», «Θὰ δουλέψουμε στὴ γῆ μας», «Δὲν τὰ πουλᾶμε. Τὰ ποτίσαμε μὲ τὸν ἱδρῶτα μας» κ. ἄ. Χρειάστηκε νὰ ἀπειλήσει ὁ εἰσαγγελέας ὅτι θὰ καλέσει τὴν ἀστυνομία καὶ θὰ ἐκκενώσει τὴν αἴθουσα γιὰ νὰ σταματήσουν οἱ κραυγές. 'Η συζήτηση τῆς αἴτησης θὰ συνεχιστεῖ στὶς 31 Μαρτίου, ἐνῶ στὶς 30 θὰ συζητηθεῖ στὸ Συμβούλιο 'Επικρατείας προσφυγὴ τῶν κτηματιῶν γιὰ τὴν ἀκύρωση τῆς ἀπαλλοτρίωσης.

'Ανεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἔκβαση τῶν δικαστικῶν προσφυγῶν, θεωρεῖται βέβαιο ὅτι οἱ ἀγρότες μὲ τὴ συμπαράσταση τῶν κατοίκων τῶν Μεγάρων, θὰ προχωρήσουν καὶ σὲ νέες ἀγωνιστικὲς ἐκδηλώσεις.

ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΧΜΗΣ;

'Ανάλυση τῶν τελευταίων οἰκονομικῶν ἐξελίξεων.

Τὸ «Σχέδιο Μάνσχολτ» ἐξεγείρει τοὺς ἀγρότες

ΕΚΑΤΟ χιλιάδες ἀγανακτισμένοι ἀγρότες ἀπ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς «Κοινῆς 'Αγορᾶς» διεκήρυξαν τὴν ἀποφασιστικότητά τους νὰ παλέψουν ἐνάντια στὰ ἀγροτικὰ σχέδια τοῦ καπιταλιστικοῦ συνασπισμοῦ ποὺ λέγεται Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα, μὲ τὴ μαχητικὴ διαδήλωσή τους, ποὺ συγκλόνισε τὶς Βρυξέλλες στὶς 23 τοῦ Μάρτη. Βέλγοι, 'Ολλανδοί, Γάλλοι, Γερμανοὶ καὶ 'Ιταλοί, ὅλοι μαζὶ ἑνωμένοι στοὺς δρόμους τῆς Βελγικῆς πρωτεύουσας ἔκαψαν τὸ ὁμοίωμα τοῦ Μάνσχολτ, ἀποδοκίμασαν τοὺς ἐκπρόσωπους τῆς δῆθεν «ἡγεσίας» τους καὶ συγκρούστηκαν μὲ τὴν ἀστυνομία, «ποὺ προσπαθοῦσε νὰ ἀποκαταστήσει τὴν τάξη...»

Βάση τῆς κοινῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΟΚ, ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια εἶναι τὸ περίφημο «Σχέδιο Μάνσχολτ», ποὺ πῆρε τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸν ὀλλανδὸ γραφειοκράτη ποὺ τὸ ἑτοίμασε. Σκοπὸς τοῦ σχεδίου εἶναι νὰ ἐκπρολεταριοποιήσει τοὺς μικροὺς νοικοκυραίους, ποὺ ἀποτελοῦν τὴ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ νὰ συγκεντρώσει τὴν ἀγροτικὴ παραγωγὴ στὰ χέρια μερικῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, συμπιέζει τὶς τιμὲς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, κόβει τὶς πιστώσεις στοὺς μικροκαλλιεργητὲς καὶ τοὺς ἀφήνει στὸ ἔλεος τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν τροφίμων καὶ τῶν μεγαλοκτηματιῶν.

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ ληστρικὴ ἐπίθεση, καὶ παρ' ὅλο ποὺ στὴν ἴδια περίοδο οἱ ἐργάτες ἔδωσαν καὶ δίνουν σκληροὺς ἀγῶνες ἐνάντια στὴν παρόμοια ἐπίθεση ποὺ τοὺς κάνουν οἱ εὐρωπαϊκὲς κυβερνήσεις μὲ τὰ «μέτρα λιτότητας», οἱ ἀγῶνες τῶν ἀγροτῶν ἦταν ξεκομμένοι, σποραδικοὶ καὶ κυρίως περνοῦσαν μέσα ἀπὸ χωριστὲς ὀργανώσεις (ὅπως ἡ FNSEA — 'Ομοσπονδία 'Αγροτικῶν Συνεταιρισμῶν — στὴ Γαλλία καὶ ἡ COPA — 'Επιτροπὴ 'Επαγγελματικῶν 'Αγροτικῶν 'Οργανώσεων — σὲ ὅλη τὴν ΕΟΚ), ποὺ κυριαρχοῦνται ἀπὸ τοὺς μεγαλοπαραγωγούς. "Ομως ἡ διαδήλωση τῶν Βρυξελλῶν δείχνει καθαρὰ ὅτι αὐτοὶ οἱ ἀγῶνες περνοῦν πιὰ σὲ νέα φάση. Οἱ ὑπουργοὶ γεωργίας στὶς Βρυξέλλες ἀποφάσισαν τελικὰ νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ «Σχεδίου Μάνσχολτ». Τὴν ἀπάντηση σ' αὐτὴ τὴν ἀπόφαση θὰ τὴν πάρουν στὶς ἐπαρχίες, κυρίως τῆς Γαλλίας καὶ τῆς 'Ιταλίας.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ: "Οπως εἶναι γνωστό, οἱ γενικὲς γραμμὲς τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Χούντας εἶναι βασισμένες στὸ «σχέδιο Μάνσχολτ».

Νέοι προσανατολισμοὶ στὸ φοιτητικό μας κίνημα τοῦ ἐξωτερικοῦ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ἐξελίξεις σημειώθηκαν μέσα στὸ Μάρτη στὸν ἑλληνικὸ φοιτητικὸ χῶρο τοῦ ἐξωτερικοῦ. Συγκεκριμένα, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς ἀνταποκρίσεις μας, ἡ χρόνια τακτικὴ τῶν ἀδρανοποιημένων συλλόγων ὑπέστη δυὸ σοβαρὲς ἧττες, μία στὸ Παρίσι καὶ μία στὸ Λονδίνο. Οἱ ἧττες αὐτές, καθὼς ἔρχονται ἀμέσως μετὰ τὸ πρόσφατο φιάσκο τοῦ συνεδρίου τῆς Κοπεγχάγης, ἀνοίγουν προοπτικὲς γιὰ τὴν προώθηση οὐσιαστικῆς δουλειᾶς ἀπὸ τὸ φοιτητικὸ κίνημα τοῦ ἐξωτερικοῦ, γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴ δικτατορία.

ΒΑΣΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ στὴ νέα αὐτὴ τροπὴ ὑπῆρξε ἡ διαρκῶς αὐξανόμενη ἀντίδραση τῶν πολιτικοποιημένων φοιτητῶν στὸ νὰ χρησιμοποιοῦνται σὰν ψῆφοι, σὲ ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα, γιὰ νὰ προμηθεύουν τὴν γνωστὴ ἀντιστασιαζόμενη «ἡγεσία» μὲ ὀφφίκια καὶ τὴ χρήση σφραγίδων. Τὴν διάχυτη αὐτὴ διάθεση γιὰ ἀλλαγὲς προώθησαν οἱ 'Επαναστατικὲς Σοσιαλιστικὲς 'Ομάδες μὲ τὴν παρουσία τους καὶ στὶς δύο περιπτώσεις, ἀποκρυσταλλώνοντάς την σὲ συγκεκριμένες προτάσεις γιὰ νέο περιεχόμενο δουλειᾶς ἀπὸ τοὺς συλλόγους, μέσα σὲ νέα ὀργανωτικὰ σχήματα.

Στὸ Παρίσι

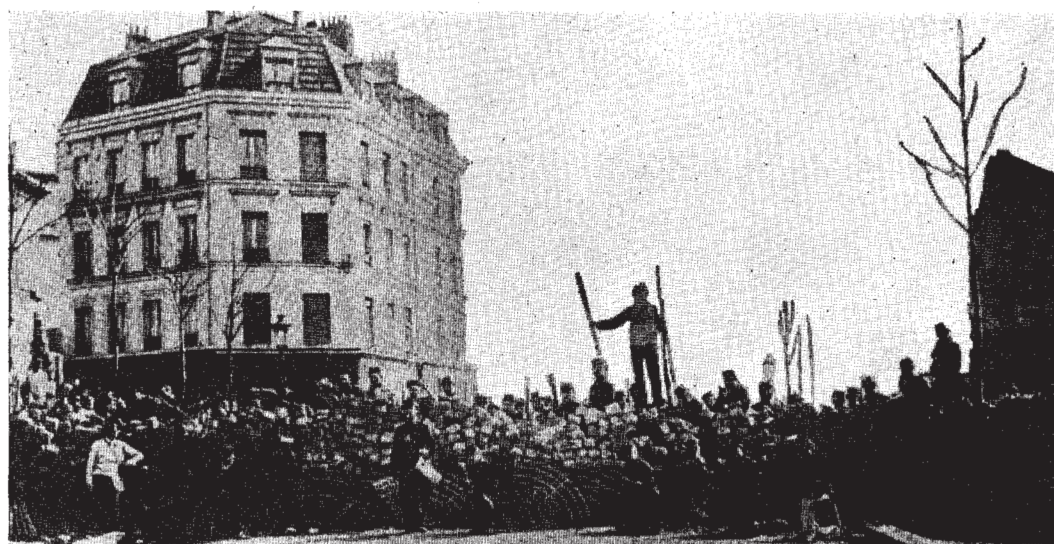
Στὶς 20 τοῦ Μάρτη ἔγινε στὸ Παρίσι ἡ ἐτήσια γενικὴ συνέλευση τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου (ΕΠΕΣ) μὲ θέματα τὸν ἀπολογισμὸ τῆς ἀπερχόμενης διοίκησης καὶ τὴν ἀνάδειξη νέας. Οὐσιαστικὰ ὁ σύλλογος μέχρι χθὲς ἦτανε ὁ βασικὸς ἐκφραστὴς τῆς πολιτικῆς τοῦ Παρτσαλιδισμοῦ ὅπως κατανοεῖται καὶ ὑπηρετεῖται ἀπὸ τὴν ἀνανεωτικὴ του πτέρυγα. Δηλαδὴ ὑπερθεματισμὸς στὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ Γ.Ε. καὶ παράλληλη ἐσωτερικὴ κριτικὴ τῶν κακῶς κειμένων τοῦ κόμματος ποὺ δηλώνεται πρὸς τὰ ἔξω μὲ ὑπαινιγμούς.

— Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ σχέση συλλόγου — παρτσαλιδισμοῦ, στάθηκε ἡ βασικὴ κριτικὴ τῶν ΕΣΟ. 'Ο σύλλογος ἀπὸ ἐργαλεῖο στὰ χέρια τῶν φοιτητῶν εἶχε γίνει τὸ ἐργαλεῖο τῆς στενῆς κομματικῆς δραστηριότητας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀσχολεῖται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο μὲ τὴν πρωτόγονη συσσώρευση πολιτικῶν κερδῶν ὑπὲρ τοῦ Παρτσαλιδισμοῦ σὲ βάρος τῶν φοιτητῶν. 'Απὸ τὴν μεριὰ τοῦ ΑΑΜΕ (Κινέζοι τῆς πρώην 'Αναγέννησης) καταγγέλθηκαν τὰ σκάνδαλα καὶ οἱ ἀπάτες τοῦ Παρτσαλιδισμοῦ στὸ συνέδριο τῆς Κοπεγχάγης. Οἱ κολιγιαννικοὶ δὲν τόλμησαν νὰ μιλήσουν καὶ ὅταν κάποιος προσπάθησε νὰ ψελλίσει κάτι γιὰ λογαριασμό τους, γιουχαΐστηκε καὶ σώπασε. 'Η ἀπερχόμενη διοίκηση προσπαθώντας νὰ μπαλλώσει τὰ ἀμπάλωτα ἔκανε ἀκόμα πιὸ διάφανη τὴν γύμνια της πείθοντας ἔτσι καὶ τοὺς διστακτικοὺς φίλους τους γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς καταψήφισης της. Οἱ ΕΣΟ πρότειναν σὰν μόνη λύση γιὰ τὸ ἀδιέξοδο τὰ ἀκόλουθα:

1ον) 'Η γενικὴ συνέλευση νἆναι τὸ οὐσιαστικὸ κυρίαρχο ὄργανο τοῦ Συλλόγου, ποὺ νὰ συγκαλεῖται μιὰ φορὰ τὸ μῆνα καὶ νὰ ἀναθέτει στὸ

(Συνέχεια στὴν 6η σελ.)

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΑ

ΠΡΙΝ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ, ἡ ἐργατικὴ τάξη καθόριζε, γιὰ πρώτη φορά, ἡ ἴδια τὴ ζωή της μὲ τὴν κατάργηση τοῦ καπιταλιστικοῦ κράτους στὴν πιὸ συνολική του μορφή (στρατό, ἀστυνομία, γραφειοκρατία) καὶ τὴν ἀντικατάστασή του μὲ μιὰ πραγματικὴ Εργατικὴ Δημοκρατία. 'Η Κομμούνα, βγαλμένη ἀπὸ τὸν καταπιεσμένο λαὸ τοῦ Παρισιοῦ, ἐξασφάλιζε στοὺς παραγωγοὺς τὴν ἄμεση διεύθυνση τῆς παραγωγῆς τους μὲ ἐπιτροπὲς φτιαγμένες ἀπ' τοὺς ἴδιους, διέλυσε τὸ στρατὸ καὶ τὴν ἀστυνομία ἀφήνοντας στὸν ὁπλισμένο λαὸ τοῦ Παρισιοῦ τὴν προστασία του ἀπὸ τοὺς καταπιεστές του καὶ ἄνοιξε ὅλα τὰ σχολεῖα σὲ ὅλο τὸ λαό.

ΕΤΣΙ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΑΡΟΙ ἀπέδειξαν πρακτικὰ ὅτι διακρίσεις, κατατάξεις καὶ ειδικεύσεις ὅπως: ἐργάτης, διανοούμενος, στρατιώτης, διοικητής, πολιτικὸς καὶ ξεχωριστὲς κοινωνικὲς λειτουργίες ὅπως: σκέψη, ἀπόφαση, ἐκτέλεση, δὲν εἶναι παρὰ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα μιᾶς ταξικῆς κοινωνίας, ποὺ ὀργανώνεται γιὰ νὰ ἀδρανοποιήσει κάθε ἀντίσταση ἀπὸ τὸν ἐργάτη στὴν ἐκμετάλλευσή του ἀπ' τὸν καπιταλιστή.

Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ τῆς Κομμούνας εἶναι ἡ συνειδητοποίηση τῆς ἀνάγκης ἀλλὰ καὶ δυνατότητας τῆς ἐργατικῆς τάξης νὰ συντρίψει τὸ καπιταλιστικὸ κράτος, ἀπελευθερώνοντας ἔτσι ὅλες τὶς δημιουργικὲς δυνάμεις ποὺ ἀσφυκτιοῦν μέσα σ' αὐτό.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
(ἀπ' ἀφορμὴ μιὰ ἔκθεση)

«Τέχνη καὶ Ἐπανάσταση» εἶναι ὁ τίτλος μιᾶς πολὺ ἐνδιαφέρουσας ἔκθεσης ποὺ ἄνοιξε στὴν γκαλερὶ «Χέτζορτς τοῦ Λονδίνου, ὅπου ἐκτίθενται ἀποκλειστικὰ ἔργα Ρώσσων καλλιτεχνῶν, τῆς περιόδου 1915—1930. Ἡ ἔκθεση περιλαμβάνει πανὼ τοῦ ἀγώνα καὶ ἀφίσσες, πίνακες, γλυπτά, φωτογραφίες, μακέτες, κοστούμια ἀπὸ θεατρικὲς παραστάσεις, ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια, ἐφαρμοσμένες τέχνες (ὑφάσματα, σκεύη τῆς καθημερινῆς ζωῆς κ.λ.π.). Ἐπίσης μακέτα τοῦ πύργου — μνημείου τῆς 3ης Διεθνοῦς τοῦ Τότλατ. Παράλληλα προβάλλονται στὶς διάφορες αἴθουσες ἐνδιαφέροντα ντοκυμαντὲρ καὶ σλάϊτς.

Ὀφείλω νὰ διευκρινίσω ὅτι μ' αὐτὸ τὸ σύντομο σημείωμα, δὲν ὑπάρχει πρόθεση κριτικῆς καὶ ἀξιολόγησης τῶν ἐκθεμάτων, οὔτε τὶ ἀντιπροσωπεύουν τὰ διάφορα καλλιτεχνικὰ κινήματα (π.χ. κονστρουκτιβισμὸς) καὶ τὴν ἐπίδρασή τους στὴν Τέχνη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἁπλῶς μὲ ἀφορμὴ αὐτὴ τὴν ἔκθεση, θὰ κάνουμε μερικὲς διαπιστώσεις.

Ὅλα τὰ ἐκθέματα, ἀνεξάρτητα ποιότητας, μὲ ἐλευθερία στὴν ἔκφραση καὶ ὑγιῆ δυναμισμὸ ἐκφράζουν τὶς καινούργιες ἰδέες ποὺ ἔφερνε ἡ ἐπανάσταση. Καὶ λέγοντας ἐλευθερία στὴν ἔκφραση, ἐννοεῖται ἡ προσπάθεια νὰ βροῦν νέους τρόπους ἀποδεσμευμένους ἀπὸ κάθε ἀκαδημαϊκὸ σχῆμα. Καὶ ὑγιῆ δυναμισμό, ἡ δύναμη τῆς ζωῆς ποὺ γέννησε τὶς καινούργιες ἰδέες. Ἔτσι βλέπουμε ὅτι ἡ ἐπανάσταση γίνεται σ' ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ θέλει νὰ ἀλλάξει τὸν κόσμο σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα.

Ὁ κονστρουκτιβισμὸς καὶ ὁ φουτουρισμὸς δὲν ἐκφράζουν ἐδῶ μιὰ αἰσθητικὴ μόνο ἄποψη, ὅπως κάνουν τὰ κινήματα στὴ δυτικὴ Εὐρώπη. Γίνονται τρόπος ζωῆς καὶ ἐπιβάλλονται. Παίρνουν ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τὸ νόημά της, καὶ τῆς δίνουν τὶς μορφὲς ποὺ τὴν ἐκφράζουν. Ἀπὸ μέρους της, ἡ ἐπανάσταση ἐγκολπίζεται ὅλα τὰ πρωτοποριακὰ ρεύματα τῆς ἐποχῆς καὶ δίνει στοὺς δημιουργούς, τὴν ἐλευθερία νὰ ἐρευνοῦν καὶ νὰ πειραματίζονται. Οἱ ἴδιοι οἱ καλλιτέχνες πιστεύοντας στὴν ἀλλαγή, προσχωροῦν στὴν ἐπανάσταση καὶ στρατεύονται. Βλέπουμε λοιπὸν πόσο σωστὰ διαλεκτική, εἶναι ἡ σχέση.

Κι αὐτὰ διαρκοῦν τὸ ἀργότερον μέχρι τὸ 1930. Ἡ γραφειοκρατία ἔχει ἐπικρατήσει πάνω στὴν ἐπανάσταση. Οἱ ἀκαδημαϊκὲς φόρμες, ἀντικαθιστοῦν τὶς καινούργιες. Ποιὲς ἀκαδημαϊκὲς; Αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν ἀπὸ τὴν ἀστικὴ ἰδεολογία τοῦ περασμένου αἰῶνα, καὶ πιὰ ἀντιπροσώπευαν ὅ,τι πιὸ ὀπισθοδρομικὸ καὶ ἀρτηριοσκληρωτικό, ἀκόμα καὶ στὸν τόπο ποὺ εἶχαν γεννηθεῖ. Μὲ τὸ πρόσχημα, πὼς πρέπει νὰ καταλαβαίνει ὁ λαὸς κολάκευαν τὰ γοῦστα τῶν γραφειοκρατῶν, καὶ στεροῦσαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τὸ δικαίωμα νὰ σκέφτονται. Οἱ καλλιτέχνες ἔπρεπε νὰ στρατευθοῦν κάτω ἀπὸ τὸ ἀλάθητο κομματικὸ ἱεραρχεῖο ποὺ ἀπέκλειε κάθε ἔρευνα καὶ κάθε διάλογο. Ἀπὸ τρόπος ζωῆς ἡ τέχνη, ἔπρεπε νὰ γίνει ὄργανο τῆς κομματικῆς προπαγάνδας γιὰ τὴν πλύση ἐγκεφάλων. Πολλοὶ καλλιτέχνες προτίμησαν νὰ φύγουν ζητώντας ζωτικὸ χῶρο, ἄλλοι πέθαναν, ἄλλοι συβιβάστηκαν. Ἡ ἀκαδημία τῆς ΕΣΣΔ μοιράζει τὰ παράσημα....

Γ. Ν.

Η ΜΑΜΗ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

- Γιὰ ἀλληλογραφία ἀπευθύνεσθε στὴ διεύθυνση:

POSTFACH 52/1428
Düsseldorf Rath
West Germany

- Γιὰ συνδρομὲς καὶ οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις στέλνετε ΕΠΙΤΑΓΕΣ στὸν παρακάτω λογαριασμό:

HILFE FUR GRIECHENLAND
ΜΑΜΗ, ΚΟΝΤΟ ΝΡ 163879
POSTSCHECKAMT
ESSEN
WEST GERMANY

περισκοπιο

● ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ, ἀπ' ὅσους εἶχαν σπεύσει νὰ χειροκροτήσουν «18 κείμενα», ἀπογοητεύθηκαν, μούδιασαν ἢ καὶ ἀγανάχτησαν μὲ τὴ (φυσιολογικὴ) συνέχειά τους —τὰ «Νέα Κείμενα». Τόσο ἀπροκάλυπτος εἶναι ὁ ἀντικομμουνισμός, ποὺ διαπνέει αὐτὰ τὰ κείμενα—ἰδιαίτερα μερικὲς ἀπὸ τὶς σοβαροφανεῖς «μελέτες» («βιαιόταται ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, μὲ τὰς ὁποίας συμφωνοῦμεν ἀπολύτως», τὶς χαρακτήρισε ὁ γκαιμπελίσκος Γεωργαλᾶς). Μόνον ἡ «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» ξεσπάθωσε ἀπτόητη καὶ μὲ ἕνα κύριο ἄρθρο(!) καὶ τρία τετράστηλα σημειώματα (μέχρι τώρα) ἐξάντλησε ὅλους τοὺς ὑπερθετικοὺς γιὰ νὰ διασαλπίσει αὐτὴν τὴν «ἀκατάλυτη ἑνότητα τοῦ πνευματικοῦ κόσμου», τὴν «μάχη ἐκ τοῦ συστάδην μὲ τὴ φασιστικὴ δικτατορία» καὶ τὸ «ὑψηλὸ αἴσθημα εὐθύνης, τὴν πολιτικὴ εὐθυκρισία καὶ τὸ —ἄκου, ἄκου!—ζηλευτὸ πολιτικὸ θάρρος» τῶν «πρωτοπόρων» πνευματικῶν «μας» ἀνθρώπων!

Μόνο, ποὺ, μέσα στὸ παραλήρημά του, ὁ συντάκτης αὐτοῦ τοῦ κυρίου ἄρθρου (Ε.Ε. 4.3.71) εἶχε τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευση νὰ ὑπενθυμίσει στὸν ἀναγνώστη καὶ τὸ καρδαμάκειο σύνθημα: «Ὅσο δεξιώτερα, τόσο καλύτερα»...

★

● ΑΛΛΑ ΑΣ ΜΗΝ ἐξαντλήσει τὶς ζητωκραυγές της ἡ καλή μας «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα». Στὸ μέλλον θἄχει πολλὰ νὰ χειροκροτήσει ἀκόμη. Τὴν πληροφοροῦμε, λόγου χάρη (ἂν δὲν τὄχει κιόλας πληροφορηθεῖ ....ἐγκυρότερα!) ὅτι σύντομα θὰ ἐκδοθεῖ στὸ Λονδίνο (ἀγγλιστὶ) κι ἴσως ἀργότερα — ποιὸς ξέρει;— στὴν Ἑλλάδα (ἑλληνιστὶ) ἕνα ἄλλο πολύτιμο, «ἑνωτικό», ντοκουμέντο: Καλαίσθητος — τὸ ἐγγυᾶται ἡ ἐπιμέλεια τῆς κ. Ἑλένης Βλάχου — τόμος, μὲ πολιτικὰ ἄρθρα τῶν περισσοτέρων διασήμων ἀνδρῶν τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου. Ἀπὸ τὸν Καραμανλῆ, τὸν Κανελλόπουλο, τὸν Μαῦρο, τὸν Πεσμαζόγλου καὶ τὸν Παπανδρέου, ὣς τοὺς «ἡμετέρους» Θεοδωράκη, Μπριλλάκη καί... δὲν συμμαζεύεται.

Μόνον τοὺς Κολιγιαννικοὺς θὰ ἐξαιρέσει ἡ Ἑλενίτσα μας — πιθανώτατα, γιατὶ θεωρεῖ ἄξεστα καὶ ἀπωθητικά, ἀπὸ ἄποψη... ὕφους, τὰ κείμενά τους. Τίτλος—ἔστω προσωρινὸς—τοῦ τόμου: «Ἀνθολογία ἀνθελλήνων».

Ἂς ἑτοιμάζεται, λοιπόν, ἡ «κλάκα» τῆς «πανεθνικῆς ἑνότητος».

★

● ΔΕΝ ΠΗΓΑΙΝΕ καὶ τόσο καλὰ ἡ παράσταση τῆς «Μικρῆς Βουλῆς» στὶς 18.3.71, ὁπότε ἀναγκάστηκε νὰ ἐπέμβει δραστικὰ ὁ πολυπράγμων Παττακός. Κάποιος ἀπὸ τοὺς «ἐκλεγμένους» ἀντιπροσώπους ὀνόματι Σῦρος, τόλμησε νὰ ἐκφράσει τὴν γνώμη, ὅτι μποροῦσαν νὰ αὐξηθοῦν οἱ συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ὅ,τι ἀκολούθησε δὲν χρειάζεται σχόλια:

ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ (πρόεδρος): Κηρύσσεται περατωμένη ἡ συζήτησις.

ΛΙΒΑΘΗΝΟΣ: Μὰ ὑπάρχει θέμα. Θὰ δοθοῦν αἱ αὐξήσεις; Νὰ τὸ μάθουμε ἐδῶ.

ΠΑΤΤΑΚΟΣ: Πιθανὸν ἔχετε ἐκφύγει τῆς ἀποστολῆς σας.... Ἀσχολεῖσθε μὲ προτάσεις δημαγωγικοῦ χαρακτῆρος... Αὐτὰ εἶναι ὑποθέσεις ἄλλων...

ΣΥΡΟΣ: Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαντήσω...

ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Δὲν χρειάζεται νὰ ἐπιμένετε κ. Σῦρο.

ΣΥΡΟΣ: Δὲν ἐπιμένω—πρὸς Θεοῦ!...

★

● ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ τῶν 150 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 21, οἱ ἑορτασμοὶ ἔδωσαν καὶ πῆραν στὶς ἑλληνικὲς παροικίες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἰδιαίτερα στὴν Ἀγγλία, γενέτειρα τοῦ πιὸ διάσημου «φιλέλληνα» Λόρδου Βύρωνα, ὁ ὁποῖος ἔγινε μῆλο τῆς ἔριδος μεταξὺ τῶν ντόπιων «δημοκρατικῶν» καὶ χουντικῶν θαυμαστῶν του. Ὅλοι ὀργάνωσαν καὶ ἀπὸ μιὰ ἐκδήλωση γιὰ νὰ τὸν τιμήσουν. Τὸ πιὸ τερπνὸ ἐπεισόδιο ἔγινε ὅταν ἕνας ἠθοποιός, βαλμένος ἀπὸ τὸ «Σύνδεσμο γιὰ τὴ Δημοκρατία στὴν Ἑλλάδα», μὲ πλήρη βυρωνικὴ ἐξάρτηση (μπέρτα κλπ.) διέκοψε τὴν κατάθεση στεφάνου στὸ ἄγαλμα τοῦ Βύρωνα ἀπὸ τοὺς φρακοφόρους κυρίους, τὶς τουαλεταρισμένες κυρίες καὶ τὰ τσολιαδοντυμένα τέκνα τῆς Πρεσβείας, κραυγάζοντας μελοδραματικά: «Εἶμαι τὸ πνεῦμα τοῦ Βύρωνα! Αὐτὸ τὸ στεφάνι δὲν μὲ τιμᾶ....» Πανικὸς στὶς χουντικὲς κυρίες, ἱλαρότητα στοὺς θεατές. Ἔτσι, ἔμεινε ἄσπιλος ὁ φιλέλληνας λόρδος, καὶ ἡ ταλαίπωρη «Δημοκρατία» κέρδισε ἀκόμη μιὰ «μάχη»...

★

● Ὁ ΑΛΕΚΟΣ Παναγούλης ἔγραψε στὴ φυλακὴ μερικὰ ποιήματα. Οἱ «ἐκδόσεις 8½» τὰ κυκλοφόρησαν στὸ ἐξωτερικό, μὲ πρόλογο τοῦ Βασιλικοῦ. Καὶ ὁ Μίκης Θεοδωράκης πῆρε τρία ἀπ' αὐτὰ καὶ τὰ μελοποίησε — περιλαμβάνονται στὸν τελευταῖο του δίσκο. Στὸ ἕνα ἀπὸ τὰ τρία ποιήματα ὑπάρχουν οἱ στῖχοι:

... Ἀπάντηση θὰ πάρουν
πάλης βοή....

Στὸ ἀντίστοιχο τραγούδι τοῦ Μίκη, οἱ στῖχοι μεταμορφώθηκαν:

... Ἀπάντηση θὰ πάρουν
Ἑνότητα κι ἀγώνα...

Ἦταν ἡ ἐποχή, ποὺ ὁ Μίκης μοχθοῦσε γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ «ἑνωτικοῦ» ΕΑΣ. Κι ἔβαλε καὶ τὸν δεσμώτη Παναγούλη νὰ τὸ ὑπηρετήσει—ὑποθέτουμε, χωρὶς νὰ ζητήσει τὴ συγκατάθεσή του...

Κούρεμα καὶ τρομοκρατία

ΔΩΔΕΚΑ φοιτητὲς ἀποβλήθηκαν ἀπὸ τὰ μαθήματα τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς στὴν Ἀθήνα ἐξ αἰτίας τοῦ μήκους τῶν μαλλιῶν τους. Στὴ Θεσσαλονίκη, ἀπαγόρεψαν σὲ φοιτητὲς μὲ γένεια, μουστάκια ἢ μὲ μακρυὰ μαλλιὰ νὰ πηγαίνουν στὴ φοιτητικὴ Ἑστία καὶ στὸ ἑστιατόριο. «Ὁ μὴ ξυριζόμενος μηδὲ ἐσθιέτω» εἶναι τὸ σύνθημα τῆς πρόσφατης χουντικῆς σταυροφορίας.

Πίσω ἀπ' τὴν κωμικὴ ἐπιφάνεια κρύβεται τὸ σατανικὸ μυστικὸ τοῦ μηχανισμοῦ καταπίεσης. Σκοπὸς τοῦ καταπιεστὴ εἶναι νὰ συντρίψει τὸ ἠθικὸ τοῦ θύματος. Γιὰ τὸ ἄτομο, ἡ ὀντότητά του εἶναι ὅ,τι πιὸ πολύτιμο ἔχει. Γιὰ νὰ τὴ σώσει, συχνὰ προτιμάει τὴ φυσική του ἐξόντωση — ὅπως οἱ ἀφρικανοὶ αὐτοκτονοῦσαν μαζικὰ ὅταν τὰ καράβια τῶν δουλέμπορων τοὺς μετέφεραν στὴν Ἀμερική.

Ἡ καταναγκαστικὴ δύναμη τοῦ κράτους δὲν ἀρκεῖ. Ξεθάβουν κι ἐπιστρατεύουν στὴν ὑπόθεση τὸ σκουπιδαριό, ποὺ ἀπὸ αἰῶνες ξέρασε ὁ πολιτισμός. Ἔτσι ἡ «φάλαγγα» συνεπικουρεῖται ἀπ' τὸν ἐγκληματικὸ ὁμοφυλόφιλο σαδισμό. Ὁ διεστραμμένος βασανιστὴς κακοποιεῖ τὸ θῦμα του γιὰ νὰ τοῦ στερήσει τὸν ἀνδρισμὸ — πρῶτο βῆμα γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ «ἀνανήψαντος», τοῦ ζωντανοῦ συμβόλου ἀνημποριᾶς καὶ ἠθικῆς κατάρρευσης.

✣

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΟΥΝ καὶ τὸ Πανεπιστήμιο. Δίπλα στὸν χαφιὲ ὁ καθηγητής. Συνήθως, ἡ θέση τοῦ καθηγητὴ ἐξαρτᾶται εἴτε ἀπ' τὶς γνωριμίες τῆς γυναίκας του, εἴτε ἀπ' τοὺς πολιτικοὺς «φιλαράκους» εἴτε ἀπὸ τὴν προθυμία του νὰ ἐκπορνεύεται σύμφωνα μὲ τὸ τελευταῖο βίτσιο τοῦ τελευταίου ὑπουργοῦ. Τὸ παιδαγωγικό του καθῆκον, βουτηγμένο στὴ διαφθορά, εἶναι νὰ καταστρέψει τὴν ὅποια λιγοστὴ δημιουργικὴ ἱκανότητα κατόρθωσε ὁ φοιτητὴς νὰ περισώσει ἀπὸ τὴν πλύση ἐγκεφάλου τῆς γυμνασιακῆς «παιδείας». Ὁ «καλὸς φοιτητής» εἶναι συνήθως ἐκεῖνος ποὺ καταστρέφει τὴν νοημοσύνη του ἀποστηθίζοντας κι ἀπαγγέλοντας μ' ἐπιτυχία τὶς παραισθήσεις τῶν καθηγητῶν του. Δὲν θάπρεπε νὰ μᾶς ἐκπλήξει ὅτι πολλοὶ φοιτητές μοιράζουν τὸν καιρό τους μεταξὺ διαλέξεων καὶ πρέφας στὸ πλησιέστερο καφενεῖο.

Μιὰ λεπτὴ μονάχα διάκριση ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸν βασανιστὴ Γκραβαρίτη καὶ καθηγητές, ὅπως ὁ Κυριακόπουλος κι ὁ Δελιβάνης. Ἐνῶ ὁ πρῶτος στρίβει γεννητικὰ ὄργανα, οἱ ἄλλοι διαστρέφουν πνεύματα. Σκοπός τους εἶναι νὰ πλήξουν τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ θύματος — τὸ πῶς ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά τους εἶναι θέμα κοινωνικῆς ἀνατομίας.

Ἕνα περισσότερο ἔκφυλο παράδειγμα εἶναι ὁ βοηθὸς καθηγητοῦ Κολιτσίδας τῆς ΑΣΟ καὶ ΕΕ, ποὺ τελευταῖα ἐφάρμοσε τὴν «ἐπιστήμη» τῆς ἐμπορευματολογίας στέκοντας στὴν εἴσοδο τῆς αἴθουσας καὶ ἐπιμελέστατα κατατάσσοντας (σὲ δασμολογικὲς κατηγορίες;) τοὺς προσερχόμενους φοιτητές, ἀνάλογα μὲ τὸ μάκρος τῶν μαλλιῶν. Ὁ Κολιτσίδας εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ χουντικοῦ λακέ. Διεφθαρμένος καὶ καθυστερημένος διανοητικά, ἔκανε καρριέρα γλύφοντας καὶ κάνοντας «θελήματα». Στὴ σχολὴ ἔλαμψε σὰν κατὰ περιόδους θαυμαστὴς τοῦ Καραμανλῆ, σὰν φανατικὸς βασιλικός, σὰν κανελλοπουλικός, καὶ πρόσφατα, φυσικά, Παπαδοπουλικός, ἀφοῦ θήτευσε στὸ Α—2 τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς στὶς ἀρχὲς τοῦ πραξικοπήματος. Κι ἂν τώρα τὸ φιλόδοξο προξενειὸ ποὺ ὀνειρεύεται πραγματοποιηθεῖ, τότε σίγουρα θὰ προαχθεῖ κι ἀντὶ νὰ μετράει τρίχες στοὺς διαδρόμους, θὰ τὶς ἐκστομίζει ἀπὸ τὴν καθηγητικὴ ἕδρα.

✣

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ἐξωτικὲς μορφὲς καταπίεσης ὅπως τὸ κούρεμα τῶν μαλλιῶν, εἶναι κι οἱ σχετικὰ λιγώτερο καταστρεπτικές. Ἔτσι, οἱ φανφαρονικὰ ὀργανωμένες τελετουργίες τῆς χούντας (πρὸς τιμὴν τοῦ ἔθνους, τῆς σημαίας, τῆς ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων), ἢ τὰ πληρωμένα

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

φληναφήματα τοῦ Γεωργαλᾶ, ἢ ἀκόμα τὰ λαϊκοπρεπέστερα εὑρήματα ὅπως ἡ προβολὴ τῆς κονφουκιανῆς προγονολατρείας («Ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας») πάντα συναντοῦν τὴν γελοιοποίηση, τὴν ἀνία ἢ τὴν ἀπάθεια.

Ὅπως σωστὰ παρατηροῦν οἱ φιλελεύθεροι προοδευτικοί, αὐτές οἱ ἐκκλήσεις γιὰ μαζικὴ ὑστερία εἶναι ἀπομιμήσεις τοῦ ναζιστικοῦ προτύπου. Δὲν βλέπουν ὅμως πὼς τ' ἀκροατήρια εἶναι διαφορετικά. Ὁ Γκαῖμπελς προσαγόρευε τὴν χρεωκοπημένη μεσαία τάξη ποὺ μαζὶ μὲ τὸ πορτοφόλι της εἶχε χάσει καὶ τὴν εὐσεβῆ της ὀντότητα. Ἡ ριζοσπαστικὴ ἀπελπισία της εἶχε ἔντεχνα διοχετευθεῖ ἐνάντια στὸ προλεταριάτο, ἐνῶ ἡ δίψα της ν' ἀντικαταστήσει τὶς χρεωκοπημένες ἀξίες της ἱκανοποιόταν ἀπ' τὰ γνωστὰ σύμβολα, μύθους καὶ ἀρχηγολατρεῖες Στὴν Ἑλλάδα σήμερα δὲν ὑπάρχει τέτοιο ἀφιονισμένο κοινωνικὸ στρῶμα. Ἔτσι, ἡ μορφὴ προπαγάνδας—καταπίεσης ποὺ προηγουμένως ἀναφέραμε, δὲν πείθει κανέναν. Κι ἐφ' ὅσον λείπει τούτη ἡ κοινωνικὴ βάση, ἡ χούντα ἀναγκάζεται ν' αὐξήσει τὴν τρομοκρατία ἀπ' τὸ ἐργοστάσιο στὸ σχολεῖο, σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς, ὥστε νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ δίνει τὴν ἐντύπωση στοὺς ἀμερικανοὺς στρατιωτικοὺς κι οἰκονομικοὺς ὑποστηριχτές της ὅτι εἶναι πράγματι ὁ τηρητὴς τῆς τάξης.

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣ/ΝΩΝ

Τοῦ ΔΗΜΟΥ ΣΚΟΥΛΑΚΗ

★

ΤΟ ΟΤΙ Η ΧΟΥΝΤΑ, διχασμένη ἀπὸ κρίσεις, κατορθώνει ἐπὶ τέσσερα χρόνια ν' ἀσκεῖ τὴν τρομοκρατία της, δὲν ὀφείλεται μόνο στὶς παροιμιώδεις «σκοτεινὲς δυνάμεις», ἀλλὰ ἐπίσης καὶ στὴν ἡττοπαθῆ πολιτικὴ τῶν πρώην «ἡγετῶν» τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Ἡ καταπίεση κι ἡ τρομοκρατία μπορεῖ νὰ πετύχει μονάχα ὅταν ὑπάρχει μιὰ ἤδη ἀπογοητευμένη, μὲ χαμένο ἠθικό, μάζα. Ὁ πιὸ ἀσφαλὴς τρόπος γιὰ νἄρθει αὐτὴ ἡ ἀπαγοήτευση εἶναι νὰ διαφθαροῦν τὰ ἄτομα ἢ τὸ κόμμα, στὰ ὁποῖα οἱ μᾶζες στηρίζουν τὶς ἐλπίδες τους.

Οἱ δυὸ ἡγετικὲς κλίκες στὸ ΚΚΕ συναγωνίζονται ποιὰ θὰ προξενήσει μεγαλύτερη ἀποθάρρυνση κι ἀπογοήτευση. Ἐνῶ ὁ Μπριλλάκης ὑπογράφει ἕνα «ἱστορικὸ σύμφωνο» μὲ ἀνύπαρκτους «βασιλικοὺς ἀξιωματικούς», ὁ Κολιγιάννης στὴ 15η Ὁλομέλεια θρηνεῖ ποὺ οἱ καπιταλιστὲς διστάζουν νὰ βάλουν τὸ κόμμα του νὰ τοὺς κάνει τὶς ποδαροδουλειές. Σὲ κάθε βῆμα, ὁ θεσμικὸς σαδισμὸς τῆς χούντας συμπληρώνεται ἀπὸ τῶν συνηθισμένο μαζοχισμὸ τῶν ὁμάδων αὐτῶν.

Κ. ΑΤΤΙΚΟΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ: ἡ χούντα ἀπειλεῖ τὸ κίνημα φουντώνει —ποιὸ θὰ εἶναι τὸ ἑπόμενο βῆμα;

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΤΖΗ

Η ΕΠΕΜΒΑΣΗ τῆς Τουρκικῆς Χούντας, ποὺ προσπαθεῖ νὰ μασκαρευτεῖ σὰν Ὑπερκομματικὴ Κυβέρνηση, εἶναι ἡ ἀντίδραση τοῦ διεθνοῦς κεφαλαίου καὶ τῶν τούρκων συνεργατῶν του μπροστὰ στοὺς ὅλο καὶ μεγαλύτερους αὐθόρμητους μαζικοὺς ἀγῶνες στὴν Τουρκία. Ἐδῶ καὶ ἕνα χρόνο ἡ χώρα συγκλονίζεται καθημερινὰ ἀπὸ ἐργατικὲς ἀπεργίες, ἀγροτικὰ ξεσηκώματα καὶ φοιτητικὲς διαδηλώσεις ἐνάντια στὸ ΝΑΤΟ, στὸν ἕκτο στόλο, στὶς ἀμερικανικὲς βάσεις καὶ ὅλα ὅσα δένουν χειροπόδαρα τὴν Τουρκία στὸν ἰμπεριαλισμό. Ἀπὸ πέρσυ τὸ καλοκαίρι, μετὰ τὶς αἱματηρὲς συγκρούσεις τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν φοιτητῶν μὲ τὴν ἀστυνομία, οἱ ἀνεπίσημες ἀπεργίες δὲν ἔπαψαν καθόλου. Τελευταῖα, ἐργάτες καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι κατέβηκαν σὲ ἀπεργίες ἐνάντια στὴν προσπάθεια νὰ ἀφαιρεθεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας, ποὺ στὴν Τουρκία ὑπάρχει μόλις ἀπὸ τὸ 1963. Οἱ φοιτητὲς ἔχουν μετατρέψει τὸ Πανεπιστήμιο σὲ κέντρο τοῦ ἀντι-ἰμπεριαλιστικοῦ τους ἀγώνα: εἰκοσιπέντε ἔχουν σκοτωθῆ μέχρι σήμερα σὲ συγκρούσεις μὲ τὴν ἀστυνομία καὶ παρακρατικὲς ὀργανώσεις καὶ ἡ μάχη ὅλο καὶ γίνεται πιὸ σκληρὴ μὲ ληστεῖες τραπεζῶν καὶ ἀπαγωγὲς ἀμερικανῶν.

ΑΣΦΥΚΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ αὐτὸ κύμα λαϊκῶν ἀγώνων ξεκινάει ἀπὸ τὶς ἀσφυκτικὲς κοινωνικὲς καὶ οἰκονομικὲς συνθῆκες τοῦ τόπου, ποὺ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουν φτάσει σὲ ἀπελπιστικὸ σημεῖο. Ἡ ἀνεργία, μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα, εἶναι 15% στὶς πόλεις καὶ συνεχῶς ἀνεβαίνει. Οἱ μετανάστες, στὴ Γερμανία μόνο, ἔχουν φτάσει τὶς 470.000. Ὁ πληθωρισμὸς ἔχει φτάσει σὲ ἀστρονομικὰ ἐπίπεδα καὶ οἱ κρατικὲς δαπάνες, ποὺ κατασπαταλοῦνται στὶς ὑπέρογκες ἀποδοχὲς τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς γραφειοκρατίας τὸν σπρώχνουν ἀκόμα πιὸ ψηλά. Στὴν ὕπαιθρο ἐπικρατεῖ μισο-φεουδαρχικὴ κατάσταση, ὅπου τὸ 75% τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι μικροκαλλιεργητὲς καὶ ἀκτήμονες καὶ τὸ ἄλλο 25% (γαιοκτήμονες καὶ πλούσιοι χωριάτες) ἔχουν στὴν κατοχή τους τὰ 70% τῆς γῆς. Τὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν, ποὺ βασίζεται στὶς ἐξαγωγὲς ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ στὰ ἐμβάσματα τῶν μεταναστῶν εἶναι μόνιμα ἐλλειματικὸ καὶ καλύπτεται μὲ ξένα δάνεια. Τὸ δημόσιο χρέος σὲ συνάλλαγμα εἶχε φτάσει σὲ τέτοια ἐπίπεδα, ποὺ τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸ Ταμεῖο ἐπέβαλε τὸ περασμένο καλοκαίρι ὑποτίμηση τῆς τουρκικῆς λίρας κατὰ 66,6%. Ἡ ὑποτίμηση αὐτὴ συνοδεύτηκε ἀπὸ νέα ἀντιλαϊκὰ μέτρα (πάγωμα τοῦ ἐργατικοῦ μεροκάματου καὶ τῶν ἄλλων μισθῶν, συμπίεση τῆς λαϊκῆς κατανάλωσης, νόμοι κατὰ τῶν ἀπεργιῶν καὶ «ὀρθολογισμένη» ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας, δηλαδὴ ἐπίθεση κατὰ τῶν μικροκαλλιεργητῶν). Ἡ νέα αὐτὴ καταπίεση ξεσήκωσε ἀκόμα μεγαλύτερες διαμαρτυρίες ἀπὸ τοὺς ἐργάτες καὶ φοιτητὲς στὶς μεγάλες πόλεις καὶ δὲν μπόρεσε νὰ σταματήσει τὴ μαχητικοποίηση τῶν ἀγροτῶν, παρ' ὅλη τὴν τρομοκρατία στὴν ὕπαιθρο. Ἡ ἀγωνιστικὴ ἀπάντηση τῶν τελευταίων μηνῶν στὴ νέα προσπάθεια τῶν καπιταλιστῶν νὰ λύσουν τὰ χρόνια προβλήματα τους αὐξάνοντας τὴν ἐκμετάλλευση προκάλεσε μιὰ ἀκόμα πολιτικὴ κρίση.

Διαδήλωση στὴν Κωνσταντινούπολη

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ «ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΩΝ»

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ, συμμέτοχος καὶ ρυθμιστὴς τῶν πολιτικῶν λύσεων στὴν Τουρκία ἀπὸ τὴν Κεμαλικὴ περίοδο, ἔχει πάρει, μετὰ τὸν πόλεμο, τὴν ἰδεολογικὴ καὶ στρατιωτική του ἐκπαίδευση στὰ πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁποιεσδήποτε ἐλπίδες περὶ οὐδέτερου «νασερικοῦ» στρατοῦ ποὺ θέλει νὰ προχωρήσει σὲ μεταρρυθμίσεις, κλπ., εἶναι ἁπλοϊκοὶ ρομαντισμοί. Ἡ ἐπέμβασή του στὴν πολιτικὴ κρίση ἔγινε γιὰ νὰ ἐπιβάλει, μακρυὰ ἀπὸ κοινοβουλευτικοὺς κλυδωνισμούς, τὰ μέτρα ποὺ ὑπαγόρευσε τὸ διεθνὲς κεφάλαιο καὶ οἱ συνεργάτες του μέσα στὴν Τουρκία μετὰ τὴν ὑποτίμηση. Ἡ σύνθεση τῆς νέας κυβέρνησης τὸ ἐπιβεβαιώνει: πρόκειται γιὰ τεχνοκράτες καὶ ἐμπειρογνώμονες στὴν ὑπηρεσία πολὺ ξεκάθαρων συμφερόντων:

Πρωθυπουργός: Εἰδικὸς ἐπὶ τῶν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν, Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ: Πρώην σύμβουλος τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης, Ὑπ. Ἐνεργείας καὶ Ὑπ. Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου: Δύο πρώην διευθυντὲς τῆς Τουρκικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων (Ἀγγλικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ κεφάλαια), Ὑπ. Ἐξωτερικῶν: Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Γραμματέας τοῦ ΝΑΤΟ.

Τὸ δὲ πρόγραμμα τῆς κυβέρνησης εἶναι ἐπίσης καθαρό:

α´) Ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ὑποτίμηση.

β´) Καταπίεση κάθε ἀριστερῆς ἀγκιτάτσιας.

Ἀπὸ τὸ πῶς θὰ ἐξελιχθεῖ ἡ κατάσταση μέσα ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Τουρκία, ἐξαρτᾶται, ἂν ὁ στρατὸς θὰ κάνει καὶ τὸ ἑπόμενο βῆμα, νὰ ἀναλάβει δηλαδὴ μόνος του τὴν ἐξουσία, διαλύοντας καὶ τὸ διακοσμητικό, σ' αὐτὴ τὴ φάση, κοινοβούλιο. Ὅμως, εἴτε αὐτὸ γίνει εἴτε ὄχι, ἕνα εἶναι σίγουρο: οὔτε τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνέργων στὶς πόλεις καὶ στὴν ὕπαιθρο, οὔτε οἱ μετανάστες ποὺ ἄρχισαν κιόλας νὰ στέλνονται πίσω μποροῦν νὰ περιμένουν ἀπ' ἐκεῖ λύση στὰ προβλήματά τους. Ἀπὸ τὸ πόσο γρήγορα οἱ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις στὴν Τουρκία (ἐργάτες — ἀγρότες — φοιτητὲς) θὰ περάσουν σὲ μιὰ ὀργανωμένη ἀντεπίθεση ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση καὶ στὴν τρομοκρατία ἐξαρτῶνται οἱ ἑπόμενες λύσεις.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΠΡΑΝΤ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ, Μάρτης. —

Ἡ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ κέρδισε τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1969 ἐπειδὴ εἶχε ὑποσχεθεῖ μεταρρυθμίσεις στοὺς ἐργάτες. Ὅμως, πιστὴ στὰ καπιταλιστικά της ἀφεντικὰ καὶ τὶς ἐντολές τους, δὲν προχωράει σὲ καμμιὰ οὐσιαστικὴ μεταρρύθμιση καὶ περιορίζεται σὲ ἀλλαγὲς τῆς νομοθεσίας περὶ διαζυγίων, περὶ πορνογραφίας κλπ.

Φυσικὰ δὲν μπόρεσε τὸ κόμμα τοῦ Βίλλυ Μπράντ νὰ ξεγελάσει τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες μ' αὐτὲς τὶς δῆθεν μεταρρυθμίσεις. Ἔρευνες κοινωνιολογικῶν ἰνστιτούτων γύρω ἀπὸ τὴ στάση τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ σχετικὰ μὲ τὶς μεταρρυθμίσεις ἔδειξαν ὅτι ἡ πολὺ μεγάλη πλειοψηφία ἀγωνιᾶ γιὰ τὴν ἐπίλυση ζωτικῶν προβλημάτων ὅπως εἶναι τὸ στεγαστικό, τὰ νηπιαγωγεῖα, ἡ ὑγειονομικὴ περίθαλψη, ἡ παιδεία κλπ.

Παρ' ὅλ' αὐτά, ἕνα ὁλοένα καὶ μεγαλύτερο μέρος τῶν φόρων ποὺ πληρώνουν οἱ γερμανοὶ ἐργαζόμενοι πηγαίνει γιὰ τὴν αὔξηση τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ τὴν ὑποστήριξη τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας. Ἀπὸ τὸ 1957 ὡς τὸ 1970 τὸ γερμανικὸ κράτος ξόδεψε 225 δισεκατομμύρια μάρκα γιὰ τὸ στρατὸ καὶ τὸ ποσὸ στὰ ἑπόμενα δεκαπέντε χρόνια πρόκειται νὰ τριπλασιαστεῖ. Καὶ εἶναι σ' ὅλους γνωστὸ ὅτι ἡ συντήρηση τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἀποβλέπει στὴν συντριβὴ τῶν ὁποιωνδήποτε μελλοντικῶν κινήσεων τῶν ἐργαζομένων.

ΟΤΑΝ Η ΝΕΟΛΑΙΑ τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος πῆρε τὸ θέμα τῶν μεταρρυθμίσεων στὰ σοβαρὰ κι ἄρχισε νὰ ἀπαιτεῖ τὴ λύση τῶν παραπάνω προβλημάτων, τὸ κόμμα ἀντέδρασε μὲ αὐστηρὰ διοικητικὰ μέτρα, χαρακτήρισε τὴν νεολαία σὰν «κομμουνιστικὴ» καὶ διαχώρισε τὴν θέση του ἀπὸ τὸν «κομμουνισμό».

Ὁ τῦπος καὶ τὰ κόμματα τῆς ἀστικῆς τάξης ἄρχισαν μιὰ δυσφημιστικὴ ἐκστρατεία ἐνάντια στὴ νεολαία τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος, οἱ ἐργοδότες ἄρχισαν νὰ φωνάζουν γιὰ τὸν κίνδυνο ποὺ διατρέχει τὸ «ἐλεύθερο οἰκονομικὸ σύστημα» τους καὶ νὰ χαρακτηρίζουν τὴ νεολαία σὰν «κράτος ἐν κράτει». Ὁ Βίλλυ Μπράντ, ἀνταποκρινόμενος στὸ θόρυβο, μιλώντας στὴν πρόσφατη σύσκεψη τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἕνωσης ἀπολογήθηκε τονίζοντας ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψει μιὰ μικρὴ μειοψηφία νὰ γίνει πλειοψηφία στὸ κόμμα του καὶ διαδηλώνοντας τὴν ἀπόφασή του νὰ διατηρήσει μὲ κάθε θυσία τὸ κοινωνικο-οἰκονομικὸ σύστημα. Τελικά, τὸ Σοσιαλδημοκρατικὸ κόμμα ἀνάγκασε τὴ νεολαία του νὰ ὑποταχθεῖ στὸ προδοτικό της πρόγραμμα, σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τῶν ἀφεντικῶν της.

Α. Ι. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

Ο κ. Γ. ΠΛΥΤΑΣ ΛΑΝΣΑΡΕΤΑΙ «ΗΓΕΤΗΣ» ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ἀπὸ τοὺς Κολιγιαννικοὺς

ΑΜΒΟΥΡΓΟ, Μάρτης. —

Σύμφωνα μ' ἐξομολογήσεις τοῦ ηγετικοῦ κολιγιαννικοῦ στελέχους στὴ Δυτ. Γερμανία, μετὰ τὴν 10η Ὁλομέλεια, ἡ κολιγιαννικὴ ἡγεσία ἔχει λάβει ἀπόφαση νὰ προωθήσει τὸν γνωστὸ ἑκατομμυριοῦχο — ἀσφαλιστὴ Γ. Πλυτᾶ γιὰ πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων στὴ Δυτ. Γερμανία. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ Πλυτᾶς, πρώην δήμαρχος Ἀθηναίων τῆς ἄκρας δεξιᾶς, εὐνοεῖ τὴ λύση Καραμανλῆ καὶ σύμφωνα μὲ δημοσιεύσεις τοῦ ἐντύπου του «Ἐθνικὴ Ἑνότης», δὲν θὰ εἶχε καμμιὰ ἀντίρρηση νὰ συμμετάσχουν σὲ μιὰ μελλοντικὴ κυβέρνηση καὶ «νέαι ἐθνικαὶ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἀνεφάνησαν μετὰ τὴν 21 Απριλίου», ἐννοώντας μερίδα τῆς ἴδιας τῆς χούντας (ἤδη προαναγγέλλει τὴν ἔκδοση «λίαν προσεχῶς» καθημερινῆς ἐφημερίδας στὴν Ἀθήνα μὲ τὸν τίτλο «Νέον Ἄστυ»).

Τὸν ἐκπρόσωπο αὐτό, λοιπόν, τῆς Ελληνικῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας σκοπεύουν νὰ προωθήσουν οἱ κολιγιαννικοὶ γιὰ «ἡγέτη» τῶν 350 χιλιάδων Ἑλλήνων ἐργατῶν στὴ Δυτ. Γερμανία, συναγωνιζόμενοι καὶ ξεπερνώντας τὸ «Γραφεῖο Ἐσωτερικοῦ» σὲ ἐνέργειες ταξικῆς προδοσίας. Κανέναν δὲν ἐκπλήσσει ὅμως ἡ εὐθυγράμμιση τῆς κολιγιαννικῆς «ἡγεσίας» μὲ τὸν τραπεζίτη — ἀσφαλιστὴ Πλυτᾶ, ἐφ' ὅσον ἀπὸ καιρό, στελεχικοῦ ὕψους ὀπαδοὶ και φίλοι της ὅπως ὁ Β. Μουχτάρης, ὁ Γ. Βροντάκης καὶ ἄλλοι, ἐργάζονται σὰν πλασιὲ τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, προσπαθώντας εἴτε νὰ συνάψουν τοκογλυφικὰ δάνεια (μὲ 12% ἐπιτόκια) σὲ βάρος τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ γιὰ λογαριασμὸ τῶν ἐργοδοτῶν τους, εἴτε νὰ βάλουν στὸ χέρι τὶς ἀποταμιεύσεις τῶν ἐργαζομένων γιὰ λογαριασμὸ πάλι, χρηματιστικῶν καταστημάτων. Ἐξ αἰτίας τῆς τραπεζιτικῆς δραστηριότητας τῶν «ἐπαναστατῶν» τοῦ Κολιγιάννη καὶ ἄλλων, ἑκατοντάδες χιλιάδες μάρκα ἔχασαν οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι τὸν τελευταῖο χρόνο.

Στὸ μεταξύ, τοὺς τελευταίους δυὸ μῆνες, τὰ ὑπολείμματα τῶν κολιγιαννικῶν δυνάμεων στὴ Δυτ. Γερμανία, προσπαθοῦν νὰ κινητοποιήσουν ὅποιον μποροῦν γιὰ νὰ δοθεῖ ὑποστήριξη στὴν ὁμιλία τοῦ Πλυτᾶ στὴν Φρανκφούρτη ἐπ' εὐκαιρία τῆς 25 Μαρτίου. Χαρακτηριστικὰ στὸ Ἀμβοῦργο, ἡ κολιγιαννικη πλειοψηφία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητας τορπίλλισε (μὲ ἀνοχὴ «φίλων» τοῦ «Γρ. Ἐσωτερικοῦ») ψήφισμα τῆς Γεν. Συνέλευσης γιὰ νὰ γίνει δημόσια συζήτηση πάνω στὰ ἐπείγοντα ἐργατικὰ προβλήματα καὶ γιὰ νὰ παρθοῦν ἀποφάσεις γιὰ δράση. Ἀντὶ τὸ Δ.Σ. νὰ συγκαλέσει τὴν παραπάνω συζήτηση, ὅπως ὄφειλε, ξόδεψε δυὸ συνεδριάσεις (καὶ κάμποσα παρασκηνιακὰ διαβούλια) γιὰ νὰ στείλει ψήφισμα ὑποστήριξης στὸν Πλυτᾶ. Τὸ κλιμάκιο τῶν Ἐπαναστατικῶν Σοσιαλιστικῶν Ὁμάδων στὸ Ἀμβοῦργο, ἀφοῦ καταδίκασε τὶς ἀντεργατικὲς αὐθαιρεσίες τοῦ Δ.Σ., πρότεινε σύγκληση Γενικῆς Συνέλευσης, γιὰ νὰ συζητηθοῦν τὰ συγκεκριμένα θέματα τῶν ἀπολύσεων, τοῦ περιορισμοῦ ὡρῶν ἐργασίας, οἱ τρόποι ἀντιμετώπισης τῆς πρόσφατης ἐκφοβιστικῆς ἐκστρατείας ἐνάντια στοὺς ἐργάτες (ἰδίως τοὺς ξένους), καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ προβλήματα οἰκισμοῦ καὶ ἐκπαίδευσης τῶν παιδιῶν.

Ν. Δ.

ΝΕΕΣ ΚΡΑΥΓΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΡΟΥΡ

ΚΟΛΩΝΙΑ, Μάρτης.

ΝΕΕΣ ΚΡΑΥΓΕΣ ἀπελπισίας ἀκούονται ἀπὸ τὸ Ρούρ. Μέσα στὸ 1970 ἡ νεαρὴ μετοχικὴ Ἑταιρεία Ἄνθρακος τοῦ Ρούρ παρουσιάζει ζημιὰ 150 ἑκατομμυρίων μάρκων. Καὶ ζητάει κι αὐτὴ — πόσες φορὲς ἀκούγεται τελευταῖα τοῦτο — νὰ πληρώσει ἡ κυβέρνηση τὰ χρέη της, ἐνῶ οἱ κύριοι μέτοχοι θὰ συνεχίζουν νὰ εἰσπράττουν τὸ μέρισμά τους! Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ κράτους Β. Ρηνανίας — Βεστφαλίας κύριος Κύυν εἶναι ὅμως σκληρός: «Ἂν ἡ βιομηχανία ἀτσαλιοῦ πλήρωνε κανονικὲς τιμές», εἶπε, «τὸ ἔλειμμα θὰ ἦταν κατὰ δύο τρίτα μικρότερο».

Ἡ πραγματικότητα εἶναι ἡ ἑξῆς: Μετὰ τὴν μεγάλη κρίση τοῦ Ρούρ τὸ 66—67, μὲ συμβολὴ τῆς τότε Ὁμοσπονδιακῆς Κυβέρνησης εἶχε δημιουργηθεῖ ἡ νέα ἑταιρεία ἄνθρακος τοῦ Ρούρ, ἑνώνοντας τοὺς διάφορους ἰδιοκτῆτες κάτω ἀπὸ ἕνα καπέλλο καὶ βάζοντας νέους μετόχους: τὴν βιομηχανία ἀτσαλιοῦ, ποὺ ἀγόρασε τὸ 54% τῶν μετοχῶν, ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ προμηθεύεται φτηνότερο κὼκ γιὰ τὰ χυτήριά της: ἀντὶ γιὰ 100 Μάρκα τὸ τόννο, 70 μάρκα.

Καὶ ἡ μὲν ἀτσαλοβιομηχανία τὰ κατάφερε περίφημα μὲ τὸ τέχνασμα, κερδίζοντας τεράστια ποσὰ ἀπὸ τὴν χαμηλὴ τιμὴ τοῦ κώκ, ἡ δὲ ἑταιρεία βουλιάζει καὶ προσπαθεῖ νὰ κυλήσει τὰ χρέη της πρὸς τὴν πλευρὰ καὶ πάλι τῶν ἐργαζομένων, ποὺ καλοῦνται νὰ πληρώσουν τὴν αἰσχροκέρδεια τῶν κυρίων τους.

Β. ΚΑΛΑΠΟΔΑ

ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ "ΠΑΓΩΝΟΥΝ" ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

ΑΜΒΟΥΡΓΟ, Μάρτης. —

Στὴν πρόσφατη συνδιάσκεψη τῆς «Κοντσερτίερτε Ἀξιὸν» (Θεσμὸς Τριμεροῦς Συνεργασίας) ὅπου συζητήθηκαν ἐπείγοντα θέματα τῆς οἰκονομίας, κέρδισε ἔδαφος ἡ προκλητικὴ ἀπαίτηση τῶν γερμανῶν ἐργοδοτῶν γιὰ πάγωμα τῶν μεροκαμάτων. Παράλληλα, ἡ κρατικὴ ἐπιτροπὴ οἰκονομικῆς γνωμοδότησης προτείνει τὸ σταμάτημα κάθε αὔξησης μισθῶν γιὰ νὰ καταπολεμηθεῖ, λέει, ὁ πληθωρισμός. Ἐνῶ ἡ οἰκονομία χαρακτηρίζεται ἀπὸ συνεχῆ στασιμότητα, ἡ μείωση ὡρῶν ἐργασίας καὶ οἱ ἀπολύσεις συνεχίζονται, ἐνῶ οἱ τιμὲς ἀνεβαίνουν μὲ ρυθμὸ 4½—5%.

Στὴν τελευταία συνδιάσκεψη τῆς «Κοντσερτίερτε Ἀξιόν», ὑποσχέθηκαν οἱ συνδικαλιστικοὶ ἐργατοπατέρες στὸ φίλο τους κ. Σίλλερ ὅτι κατὰ τὶς ἐρχόμενες διαπραγματεύσεις συλλογικῶν συμβάσεων θὰ προσέξουν νὰ μὴ θίξουν τὰ «κοινὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα», ἐννοεῖται τῶν ἐργοδοτῶν. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἐνῶ στὴν τρέχουσα περίοδο οἱ ἐργοδότες ἐπιτίθενται μὲ ὅλα τὰ μέσα στοὺς ἐργαζόμενους καὶ ζητοῦν νὰ ἐπιβάλουν πάγωμα μισθῶν, κι ἐνῶ ἡ κυβέρνηση εὐθυγραμμίζεται ἀπόλυτα μὲ τοὺς ἐργοδότες καὶ ἑτοιμάζει μεγαλύτερους φόρους πάνω στοὺς μισθούς, οἱ προδότες τῆς ἐργατικῆς τάξης ποὺ ἐλέγχουν τὰ συνδικάτα μιλοῦν γιὰ «κοινὰ συμφέροντα».

Ἐξ ἄλλου, ὅπως ἔχει ἀναφερθεῖ στὸν τῦπο, ἡ μεταρρύθμιση τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ποὺ ἡ σοσιαλδημοκρατικὴ κυβέρνηση ἑτοιμάζει, προβλέπει τεράστια ἐπιβάρυνση τῶν ἐργαζομένων ἐνῶ παράλληλα εὐνοεῖ τοὺς ἐργοδότες μὲ νέες φορολογικὲς ἀπαλλαγές. Καὶ παρ' ὅλ' αὐτά, τὸ σοσιαλδημοκρατικὸ κόμμα αὐτοπροβάλλεται σὰν φιλολαϊκὴ κυβέρνηση «μεταρρυθμίσεων» καὶ ζητάει ἀπὸ τὰ συνδικάτα νὰ τὴν βοηθήσουν νὰ διατηρηθεῖ στὴν ἐξουσία μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπιτρέπουν τὴν μαχητικὴ προβολὴ αἰτημάτων.

Α. Ι. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

Ἡ λαθεμένη τακτικὴ ὁδήγησε στὴν ἧττα τοὺς Ἄγγλους ταχυδρομικοὺς

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΑΞΙΟΥ

Η ΕΦΤΑ ΒΔΟΜΑΔΩΝ ἀπεργία τῶν ταχυδρομικῶν, ἡ πιὸ μακρόχρονη καὶ μεγαλύτερη εθνικης κλίμακας ἀπεργία ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ 1920—30, κατέληξε σὲ ἧττα. Τὴν πρώτη βδομάδα τοῦ Μάρτη οἱ ταχυδρομικοὶ ψήφισαν νὰ ἐπιστρέψουν στὴ δουλειά, ὑποβάλλοντας τὰ αἰτήματά τους σ' ἕνα «ἀνεξάρτητο» συμβούλιο γιὰ διαιτησια.

Στὸ Λονδίνο, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σωματείου τῶν ταχυδρομικῶν ἀποδοκιμάστηκε ἀπὸ τὴ θυμωμένη βάση τοῦ σωματείου, ποὺ τὸν κατηγοροῦσε ὅτι τοὺς ξεπούλησε. Στὸ μεταξύ, ἡ συντηρητικὴ κυβέρνηση πανηγύρισε, τὴν πρώτη σοβαρή της νίκη στὴν προσπάθειά της νὰ συντρίψει τὸ ἀπεργιακὸ κῦμα καὶ νὰ ὑποτάξει τοὺς ἐργάτες σὲ μιὰ συντριπτικὴ γιὰ τὰ μεροκάματα λιτότητα.

Ἀπ' τὴν ἀρχή, ἡ στρατηγικὴ τοῦ συνδικάτου βασίσθηκε στὴν ἐλπίδα ὅτι μιὰ μακροχρόνια ἀπεργία θὰ παρέλυε ἐντελῶς τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῶν ἐπιχειρήσεων. Εἶχε ὑποτεθεῖ ὅτι σὲ κάποιο σημεῖο ἡ κυβέρνηση θ' ἀναγκαζόταν εἴτε νὰ ἱκανοποιήσει τὸ αἴτημα γιὰ 15% αὔξηση εἴτε (στὴν ἀπελπισία της), θὰ ἔβαζε τὸν στρατὸ νὰ σπάσει τὴν ἀπεργία, πρᾶγμα ποὺ ὁπωσδήποτε θὰ προκαλοῦσε γενικὴ ἀπεργία ἐναντίον τῶν Τόρυδων.

Ὁ Χὴθ ἀρνήθηκε νὰ ὑποχωρήσει, ἀρνήθηκε νὰ χρησιμοποιήσει τὸν στρατό, καὶ ἀρνήθηκε ὁλοκληρωτικὰ νὰ ξαναδιαπραγματευτεῖ τὴν ἀρχικὴ προσφορά του τῶν 8%. Ἔτσι διαμορφώθηκαν οἱ συνθῆκες γιὰ ἕναν πόλεμο φθορᾶς. Ἀπὸ τὴ μιὰ τὸ κράτος μὲ τὶς τράπεζες καὶ τοὺς χρηματιστικοὺς συμμάχους του, ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ οἰκονομικὰ πιεζόμενοι μισθωτοὶ μὲ τὸ ταμεῖο τοῦ συνδικάτου σχεδὸν ἄδειο. Μιὰ μακρόχρονη μάχη δόθηκε κάτω ἀπὸ τοὺς ἄνισους αὐτοὺς ὅρους καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν εὔκολο νὰ τὸ συμπεράνει κανείς.

Ἡ ἀδιαλλαξία τοῦ Χὴθ ὑπαγορεύτηκε ἀπὸ τὶς ἑξῆς συνθῆκες:

Γιὰ νὰ σώσει τὴ λίρα πρέπει νὰ συνεχίζει τὴν κανονικὴ πληρωμὴ τῶν διεθνῶν τραπεζῶν ποὺ χρηματοδοτοῦν τὰ χρέη τῆς Ἀγγλίας. Τοῦτο μπορεῖ νὰ τὸ πετύχει μὲ τὸ νὰ περιορίζει τὶς κοινωνικὲς ὑπηρεσίες, τὶς ἀποδοχὲς τῶν δημόσιων ὑπαλλήλων κλπ.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας γιὰ νὰ σώσει τὴν οἰκονομία ἀπὸ πλήρη χρεωκοπία, τυπώνει ὅλο καὶ περισσότερο χρῆμα. Τὸ χάρτινο αὐτὸ βουνὸ πιστώσεων μπορεῖ νὰ καταρρεύσει ὁποιαδήποτε στιγμὴ — ἰδίως ἂν οἱ εργατες συνεχίζουν να καταπολεμοῦν τὴ λιτότητα ζητώντας ἀνθρώπινα μεροκάματα.

Οἱ συντηρητικοὶ ἔχουν μιὰ μονάχα λύση στὸ πρόβλημα αὐτό, δηλ. ν ὰ τ σ α κ ί σ ο υ ν τ ὸ ἀ π ε ρ γ ι α κ ὸ κ ῦ μ α. Ὁ Χὴθ τὸ ξέρει ὅτι αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνει μὲ τὸ νὰ νομοθετεῖ ἁπλῶς μέτρα ἀστυνομοκρατίας. Νόμοι ὅπως τὸ Νομοσχέδιο Βιομηχανικῶν Σχέσεων θὰ μπορέσουν νὰ ἐφαρμοστοῦν μόνο ἂν τὸ ἐργατικὸ κίνημα, νικηθεῖ καὶ χάσει τὸ ἠθικό του στὸ πεδίο τῆς μάχης. Δὲν ἦταν σύμπτωσι, ποὺ οἱ Τόρυδες ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ τσακίσουν τὴν ἀπεργια τῶν ταχυδρομικῶν.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀπεργίας τῶν ταχυδρομείων, ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ὅπως οι σιδηροδρομικοί, οἱ δάσκαλοι καὶ οἱ ἐργαζόμενοι στὰ νοσοκομεῖα διαπραγματεύονταν τὰ οἰκονομικά τους αἰτήματα μὲ τὴν κυβέρνηση. Καμμιὰ προσπάθεια δὲν ἔγινε νὰ ἑνωθοῦν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐργαζόμενοι κάτω ἀπὸ κοινὰ αἰτήματα. Ταυτόχρονα, καμμιὰ ἀπόπειρα δὲν ἔγινε νὰ ἑνωθοῦν οἱ ἡμερήσιας διάρκειας ἀπεργίες ἐναντίον τοῦ ἀντεργατικοῦ νομοσχεδίου τῶν Τόρυδων μὲ τὰ αἰτήματα τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίομυ σχεδὸν ἀνέργων γιὰ περισσότερες δουλειές, γιὰ σχολεῖα, νοσοκομεῖα κλπ.

Ὁ κ. Τζάκσον ἀνακοίνωσε ὅτι τὸ ταμεῖο εἶχε ἐξαντληθεῖ καὶ ὅτι τὸ σωματεῖο ἦταν χρεωμένο.

Ἂν οἱ ἀπεργοὶ εἶχαν στηριχτεῖ περισσότερο σὲ ταξικὴ ἀλληλεγγύη καὶ λιγώτερο στὸ ταμεῖο τοῦ σωματείου, χωρὶς ἀμφιβολία ἡ ἀπεργία θὰ εἶχε διαφορετικὸ τέλος.

ΕΝΑ... ΔΥΟ... ΤΡΙΑ ΠΟΛΛΑ ΜΠΑΤΙΝΙΟΛ

ΠΑΡΙΣΙ, Μάρτης. —

Πρὶν μερικὲς βδομάδες ἔληξε ἡ θρυλικὴ ἀπεργία τῶν ἐργοστασίων Μπατινιὸλ στὴν Νάντη. Ἡ ἀπεργία εἶχε ἀρχίσει τὸ Γενάρη μὲ κεῖνα τὰ αἰτήματα ποὺ ἑνώνουν τὴν τάξη καὶ δὲν τὴν χωρίζουν ἀπὸ τμῆμα ἐργοστασίου σὲ τμῆμα ἐργοστασίου, ἀπὸ ἐργοστάσιο σὲ ἐργοστάσιο, ἀπὸ εἰδικευμένους καὶ ἀνειδίκευτους. Τὸ αἴτημα τῶν ἐργατῶν ἦταν ἴση ἀμοιβὴ γιὰ ἴση ἐργασία. Πῶς μποροῦσε νὰ ἐξηγηθεῖ τὸ φαινόμενο ὅτι σ' ἕνα τμῆμα ποὺ βρισκόταν στὰ ἀνατολικὰ τοῦ ἐργοστασίου οἱ ἐργάτες ἔπαιρναν 600 γαλλικὰ φράγκα τὸ μήνα καὶ σὲ ἄλλο τμῆμα ποὺ βρισκόταν στὸ δυτικὸ οἱ ἐργάτες ἔπαιρναν 800 γιὰ τὴν ἴδια ἀκριβῶς δουλειά;

Οἱ ἐπίσημοι συνδικαλιστὲς ἐπενέβησαν γιὰ νὰ λύσουν τὴν διαφορά. Μὲ τὰ καφετιά τους κουστούμια καὶ τὶς χοντρὲς κοιλιές τους, οἱ ἐργατοπατέρες ἄρχισαν νὰ παζαρεύουν σὰν τὸν γύφτο τῆς γειτονιᾶς. Γρήγορα οἱ ἐργάτες κατάλαβαν πὼς αὐτὸ δὲν ὁδηγοῦσε πουθενά. Οἱ ὑποσχέσεις τους γιὰ «νὰ κρατήσουμε τὸ λίγο ποὺ κερδήσαμε» πέσανε στὸ κενό. Οἱ ἐργάτες ἀποφάσισαν πὼς ὁ καλύτερος τρόπος νὰ διαφεντέψουν τὸ δίκιο τους ἤτανε νὰ διευθύνουν τὸν ἀγώνα τους αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καὶ ὄχι νὰ τοὺς ἀναθέσουν σὲ ὕποπτες ἀντιπροσωπεύσεις. Δημιούργησαν τὶς δικές τους ἐπιτροπὲς καὶ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ψηφίστηκε ἀπὸ τοὺς ἀπεργούς. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἀρχίζει τὸ πανηγύρι.

Οἱ ἀγρότες τῆς περιοχῆς τοὺς πουλοῦσαν τὰ λαχανικά τους στὶς πιὸ χαμηλὲς τιμές. Διαδηλώσεις ἀπὸ φοιτητὲς μαθητὲς ἀγρότες τῆς περιοχῆς καὶ ἐργάτες ἀπὸ ἄλλα ἐργοστάσια συγκλόνισαν τὴν ἐπαρχία τῆς Νάντης μὲ σύνθημα. «Ζήτω τὸ δίκιο τῶν ἀπεργῶν», «Ζήτω οἱ ἀπεργοί». Φάνηκε καθαρὰ ποιοὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ σύμμαχοι. Κανένας ἀπεργὸς πιὰ δὲν πιστεύει πὼς τὰ ἐπίσημα συνδικάτα, καὶ οἱ «φιλελεύθεροι» εἶναι σὲ θέση νὰ κατανοήσουν τὸ πρόβλημα τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τὸ μόνο ποὺ τοὺς νοιάζει εἶναι νὰ βγοῦνε βουλευτές.

Ἡ ἀπεργία προχωροῦσε καὶ ἡ ἀλληλεγγύη μεγάλωνε. Ἀπὸ ὅλη τὴν Γαλλία ἔφταναν μηνύματα ἀλληλεγγύης. Τὸ σύνθημα ποὺ ρίχτηκε ἀπὸ τὴν Ἐπαναστατικὴ Ἀριστερὰ ἦταν «δυό...τρία.. περισσότερα Μπατινιόλ». Καὶ πράγματι τὸ Μπατινιὸλ δὲν ἤτανε μιὰ ἀπομονωμένη προσπάθεια. Ἦταν συνέχεια τῶν ἀπεργιῶν, ποὺ εἴχανε ξεσπάσει σὲ πολλὰ ἐπαρχιακὰ ἐργοστάσια.

Σὲ μιὰ Γαλλία ποὺ βράζει καὶ ποὺ ἡ καθημερινὴ καταπίεση ἔχει ἀγγίξει πιὰ τὰ ὅρια τοῦ μὴ παρέκει οἱ ἐργάτες καὶ φοιτητὲς ἀνταπαντοῦν. «Κάτω ἡ τρομοκρατία». «Νὰ διαλυθοῦν τὰ εἰδικὰ τμήματα τῆς Ἀστυνομίας». Στὴν σκευωρία γιὰ τὸν μαθητὴ Γκιγιό, ποὺ τὸν καταδίκασαν γιὰ δῆθεν ἐπίθεση σ' ἀστυνομικό, κατέβηκαν στοὺς δρόμους σὲ ἀπαγορευμένη διαδήλωση πάνω ἀπὸ εἴκοσι χιλιάδες μαθητὲς καὶ κατόρθωσαν νὰ ἀθωώσουν τὸν μαθητή.

Στὴν συγκέντρωση τῆς φασιστικῆς «νέας τάξης» ἐπενέβησαν διαδηλωτὲς καὶ μὲ πεντακόσια «κοκταὶηλ Μολότωφ» διέλυσαν τοὺς φασίστες. Ὁ νέος Μάης ἀρχίζει νὰ πλησιάζει στὸ Παρίσι.

Β.—Π.

Μὲ ξένα κόλλυβα...

Ἡ ὀργάνωση «Ἀντίσταση — Ἐλευθερία — Ἀνεξαρτησία», σὲ ἐπιστολή της πρὸς τὴν σύνταξη τῆς ἐφημερίδας μας, καταγγέλλει ἀπόπειρα καπήλευσης καὶ σφετερισμοῦ τῶν πρόσφατων ἐνεργειῶν της (τοποθέτηση βομβῶν σὲ ἀμερικανικὰ ὀχήματα, στὴν πρεσβεία τῆς Λιβύης καὶ στὸ κατάστημα Παπαγιάννης) ἀπὸ ὁρισμένους ποὺ «ἀποφεύγουμε νὰ κατονομάσουμε». Τονίζουν, ἐπίσης, οἱ συντάκτες τῆς ἐπιστολῆς: «Τὴν προσπάθεια αὐτή, γιὰ ἰδιοποίηση ἀντιστασιακῶν ἐνεργειῶν ποὺ ἀνήκουν σὲ ἄλλους, θὰ ἀποφύγουμε νὰ τὴν χαρακτηρίσουμε καὶ λυπούμαστε ποὺ μᾶς ἔφεραν στὴν δύσκολη θέση νὰ ἀποκαταστήσουμε δημόσια τὴν ἀλήθεια».

ΟΙ ΣΟΥΗΔΟΙ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ» ΡΙΧΝΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΤΗ ΜΑΣΚΑ

ΞΕΣΚΙΖΟΝΤΑΣ τὴν ψεύτικη μάσκα τῆς δημοκρατίας, ὁ βασιλιὰς τῆς Σουηδίας, μὲ τὴν συμβουλὴ τοῦ ὑπουργικοῦ του συμβουλίου, ὑπόγραψε στὶς 10 τοῦ Μάρτη ἕνα νόμο ἐκτάκτου ἀνάγκης ποὺ ἀπαγορεύει τὶς ἐργατικὲς ἀπεργίες. Τοῦτο συνέβη μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνο ἀνεπίσημων ἀπεργιῶν, κυρίως στὰ ὀρυχεῖα τοῦ Βορρᾶ, μέσα σὲ συνθῆκες καλπάζοντος πληθωρισμοῦ, ποὺ ἔφτασε στὸ ἀποκορύφωμα μὲ τὴν πρόσφατη μακρὰ ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐπαγγελματιῶν.

Ὁ πληθωρισμὸς στὴ Σουηδία κατὰ τὸ 1970 ἦταν γύρω στὰ 8%, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ κράτος εἶχε μὲ νόμο ἀπαγορέψει τὴν ὑπερβολικὴ ἄνοδο τῶν τιμῶν. Ἁρμόδιοι κύκλοι τονίζουν ὅτι ἡ ἄνοδος τῶν τιμῶν θὰ ἦταν πολὺ μεγαλύτερη ἂν δὲν εἶχε ληφθεῖ κι αὐτὸ τὸ διοικητικὸ μέτρο. Παρ' ὅλ' αὐτά, ἡ κυβέρνηση ἔχει ἀποφασίσει νὰ καταργήσει ἀπὸ τὴν 1 Ἀπριλίου 1971 τὸν νόμο αὐτὸ καὶ ν' ἀφήσει τὶς τιμὲς ν' ἀνέβουν «ἐλεύθερα». Ὁ φόβος τοῦ ἀχαλίνωτου πληθωρισμοῦ ὑποχρέωσε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἐπαγγελματίες νὰ κατέβουν στὴν πρόσφατη γνωστὴ ἀπεργία ποὺ πάρελυσε κυριολεκτικὰ τὴ χώρα καὶ τρομοκράτησε τὴν κυβέρνηση.

Ὅμως ἡ κυβέρνηση, ἐφαρμόζοντας ὕπουλη ἀπεργοσπαστικὴ πολιτική, διέδωσε, μέσω τοῦ προπαγανδιστικοῦ της μηχανισμοῦ, ὅτι ἡ ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπαγγελματιῶν ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ βιομηχανικοὶ ἐργάτες πληρώνονται πάρα πολλὰ καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ προκαλοῦν τόν... φθόνο καὶ τὴ ζήλεια τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀκαδημαϊκῶν ἐπαγγελματιῶν. Στὴν αἰσχρὴ αὐτὴ προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία ἔλαβαν μέρος ὅλα τὰ σημαίνοντα στελέχη τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόμματος ποὺ ἀπὸ χρόνια ποζάρουν γιὰ φίλοι τῶν ἐργαζόμενων καθὼς καὶ διεθνοῦς φήμης «προοδευτικοὶ» ὅπως ὁ Γκοῦναρ Μυρντάλ, ξεστομίζοντας ὑβριστικώτατες ἐκφράσεις γιὰ τοὺς ἀπεργοὺς ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς βιομηχανικοὺς ἐργάτες ποὺ πληρώνονται δῆθεν.... πάρα πολλά.

Ἡ προπαγανδιστικὴ αὐτὴ ἐκστρα

(Συνέχεια στὴν 5η σελίδα).

Ἡ ἀπελευθέρωση —τῆς γυναίκας

ΣΤΙΣ 6 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ πραγματοποιήθηκε διαδήλωση στὸ Λονδίνο μὲ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τῶν ὁμάδων ποὺ ἔχουν σχηματισθεῖ σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἀγγλίας καὶ δουλεύουν στὸ Κίνημα γιὰ τὴν Ἀπελευθέρωση τῆς Γυναίκας, μὲ αἰτήματα:

* ΙΣΗ ἀμοιβὴ μὲ τοὺς ἄνδρες γιὰ τὸ ἴδιο εἶδος δουλειᾶς,

* ΙΣΕΣ εὐκαιρίες γιὰ μόρφωση καὶ δουλειά,

* ΔΩΡΕΑΝ παροχὴ ἀντισυλληπτικῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ζητήσει ἡ γυναίκα, χωρὶς κανένα νομικὸ περιορισμό, καὶ τὸ ἴδιο σὲ περίπτωση ποὺ ὑπάρξει ἀνάγκη ἔκτρωσης.

* ΔΩΡΕΑΝ λειτουργία παιδικῶν σταθμῶν γιὰ ὁλόκληρο 24ωρο.

Τὸ Κίνημα γιὰ τὴν Ἀπελευθέρωση τῆς Γυναίκας στὴν Ἀγγλία βρίσκεται στὰ πρῶτα του βήματα καὶ — ἀντίθετα μ' ὅ,τι συνέβη στὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες καὶ στὴ Γερμανία ὅπου ξεπήδησε μέσα ἀπ' τὴν ἀριστερὰ σὰν ἕνα κομμάτι της — ἐδῶ σχηματίσθηκε ἔξω ἀπ' αὐτήν. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸν σκεπτικισμὸ τῆς πλειονότητας τῆς Ἀγγλικῆς ἀριστερᾶς ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκη ὕπαρξης χωριστοῦ κινήματος. Ἔτσι, μέχρι στιγμῆς βρίσκεται ἀποκομμένο ἀπ' τὶς περισσότερες ἀριστερὲς πολιτικὲς ὀργανώσεις. Ἐκτὸς ἀπ' τὴν ὀργάνωση «ἡ Σοσιαλίστρια» ποὺ ὑποστηρίζεται ἀπὸ ὀργάνωση Τροτσκιστῶν καὶ τὴ μικρὴ ὀργάνωση Μαοϊκῶν γυναικῶν «τὸ Μέτωπο γιὰ τὴν Ἀπελευθέρωση τῆς Γυναίκας», στὴν πλειονότητά του τὸ Κίνημα ἀποτελεῖται ἀπὸ τοπικὲς ὁμάδες κατὰ βάση ἀπολιτικές. Λείπει κάθε σοβαρὴ ἱστορικὴ — θεωρητικὴ ἀνάλυση τῆς καταπίεσης τῆς γυναίκας, ἡ σύνδεσή της μὲ τὴν οἰκονομικὴ — κοινωνική της ἐκμετάλλευση καὶ ἡ συσχέτισή της μὲ ἄλλες μορφὲς ἐκμετάλλευσης π.χ. τῶν μαύρων, καθὼς καὶ συγκεκριμένες μορφὲς πολιτικοῦ ἀγῶνα. Οἱ αὐτόνομες ὁμάδες ποὺ ἔχουν σχηματισθεῖ σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο βλέπουν τὰ προβλήματά τους ἀτομικιστικά, μικροκοσμικὰ καὶ προσπαθοῦν μὲ ἰδιωτικὲς πρωτοβουλίες νὰ «καλυτερέψουν τὴ θέση τους», ἀμφισβητώντας καὶ ἀλλάζοντας τ' ἀποτελέσματα χωρὶς νὰ προχωροῦν στὶς ρίζες τῆς καταπίεσης τῆς γυναίκας, ποὺ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ — κοινωνικὴ ἐκμετάλλευση καὶ ποὺ χωρὶς αὐτὴν ἡ καπιταλιστικὴ κοινωνία δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσει.

ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ἀγαθῶν εἶναι ἀντικείμενο διπλῆς ἐκμετάλλευσης: σὰν ἐργάτρια καὶ σὰν γυναίκα ἀφοῦ τὴν περιμένουν οἱ κατώτερες σὲ βαθμῖδα, ἀνιαρότερες καὶ χειρότερα πληρωμένες δουλειές. Κι' ἀκόμα, ἡ ἀπορρόφηση της στὴ δουλειὰ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὸ ἂν ὑπάρχει ἀνάγκη στὴν οἰκονομία γιὰ περισσότερα ἐργατικὰ χέρια καὶ πετιέται πρώτη σὲ περιόδους κρίσης τῆς οἰκονομίας. Αὐτὸς ὁ δευτερεύων ρόλος της στὴν παραγωγὴ δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκη οἰκονομικῆς της ἐξάρτησης ἀπὸ τὸν ἄντρα ποὺ τὸ σύστημα ἀναγνωρίζει μὲ τὸ θεσμὸ τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας. Αὐτὸς ὁ πυρήνας—χαλαρώτερος ἢ πιὸ καταπιεστικὸς ἀνάλογα μὲ τὶς οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀνάγκες σὲ κάθε χώρα τὴ δεδομένη περίοδο — λειτουργεῖ ἔτσι σὰ σταθεροποιητικὸς παράγοντας τοῦ συστήματος.

Ἡ οἰκογένεια, τὸ σχολειό, ἡ ἐκκλησία, τὸ ραδιόφωνο, ἡ τηλεόραση, οἱ ἐφημερίδες μὲ τὶς εἰδικὲς στῆλες γιὰ γυναῖκες, τὰ περιοδικὰ μόδας - καλλυντικῶν, οἱ βιομηχανίες διαφημίσεων τὴν ἔχουν προετοιμάσει νὰ δεχτεῖ τὸν προσωρινό, μεταβατικὸ συμπληρωματικὸ χαρακτῆρα τῆς δουλειᾶς της ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, προβάλλοντας τὴ «θηλυκότητα», καὶ τὴν ἀπόκτηση συζύγου καὶ παιδιῶν σὰν τὸ πρωταρχικὸ ἐνδιαφέρον της γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ζωῆς της. Σύγχρονα τῆς δημιουργοῦν τάσεις γιὰ δουλειές, ποὺ εἶναι προεκτάσεις τοῦ ρόλου της σὰν συζύγου, μητέρας καὶ σύμβολου τοῦ σέξ, καὶ ἔτσι γίνεται στὴ συντριπτική της πλειονότητα γραμματέας, δασκάλα νηπιαγωγός, μοντέλλο μόδας, σέξυ ἠθοποιὸς στὴν ὑπηρεσία τῶν ἀνδρῶν. Μέσω τῆς σεξουαλικῆς της καταπίεσης τῆς ἔχουν καλλιεργηθεῖ ὅλα τὰ τυπικὰ γυναικεῖα χαρακτηριστικὰ ποὺ ἀποτελοῦν τὶς προϋποθέσεις ὄχι μόνο γιὰ νὰ φτάσει στὸ γάμο ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν διατηρήσει (καὶ μαζὶ τὴν ἱεραρχικὴ καπιταλιστικὴ δομὴ τῆς κοινωνίας, ποὺ στηρίζεται σ' αὐτόν), δηλαδὴ τὴ συναισθηματική της ἐξάρτηση ἀπ' τὸν σύζυγο, τὴν παθητικότητά της, τὴ δειλία της ν' ἀμφισβητήσει ὁ,τιδήποτε, τὴν ὑποτακτικότητά της, τὸν συντηρητισμό της, τὴν ἀντίδρασή της σὲ κάθε ἀλλαγή.

Ἡ συντήρηση τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸ μεγάλωμα τῶν παιδιῶν ἀποτελεῖ τεράστια ποσότητα κοινωνικῆς παραγωγῆς ποὺ μένει ἀπλήρωτη καὶ προσκομίζει μεγάλα κέρδη στοὺς καπιταλιστές, ποὺ πληρώνουν μὲ τὸ μισθὸ τοῦ ἀνδρὸς τὴ δουλειὰ δυὸ ἀνθρώπων.

Ἐφ' ὅσον δὲν ἀπασχοληθεῖ ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι, ἡ οἰκονομικὴ ἐξάρτηση τῆς γυναίκας ἀπ' τὸν ἄνδρα εἶναι πλήρης μ' ὅλες τὶς συνέπειες τῆς ὑποταγῆς. Ἂν ἔπειτα ἀπὸ τὸ γάμο ἡ δουλειά της ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι συνεχιστεῖ εἶναι ἐπιπρόσθετη τῆς δουλειᾶς της μέσα σ' αὐτὸ καὶ ἡ ἀλλοτρίωσή της εἶναι διπλῆ. Ἐφ' ὅσον ἡ εὐθύνη γιὰ τὴ συντήρηση τοῦ σπιτιοῦ ἀνήκει στὴ γυναίκα ἀποκλείεται κάθε δυνατότητα ἰσότητάς της μὲ τὸν ἄνδρα.

ΜΟΛΟΝΟΤΙ τὰ αἰτήματα ποὺ διατυπώθηκαν στὴ διαδήλωση, βγαλμένα ἀπ' τὸ πρῶτο ἀναγκαῖο στάδιο ἀναγνώρισης τοῦ ἑαυτοῦ της καὶ τῆς κατώτερης θέσης της μέσα στὸν καταπιεστικὸ

(Συνέχεια στὴν 5η σελίδα)

ΑΠ' ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Σύντροφοι,

Διάβασα καὶ τὸ δεύτερο φῦλλο τῆς «Μαμῆς» ποὺ μοῦ στείλατε. Ὁμολογῶ ὅτι μοῦ κάνει καλὴ ἐντύπωση γενικὰ ἡ ἀνάλυση ποὺ κάνετε, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς μοῦ γεννιέται στὸ μυαλὸ μιὰ τὸ ἕνα ἐρώτημα, μιὰ τὸ ἄλλο... Δὲν μποροῦν τάχα οἱ καπιταλιστὲς νὰ ξεπεράσουν τὴν κρίση ποὺ λέτε ὅτι περνᾶνε, ἀφοῦ ἔχουν τόσα μέσα στὴ διάθεσή τους; Καὶ μήπως φτάνει νὰ λέμε ὅτι ὑπάρχει κρίση καὶ νὰ καθόμαστε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια περιμένοντας τὴν κρίση νὰ λύση ὅλα τὰ προβλήματα; Ἡ χούντα καὶ ὁ φασισμὸς δὲν πέφτουν ἀπὸ μόνα τους, θέλει σκληρὴ πάλη γιὰ νὰ πέσουνε, καὶ δυστυχῶς, δὲν βλέπω νὰ δίνει ἡ «Μαμὴ» συγκεκριμμένες ὁδηγίες γιὰ τὴν ἀντιδικτατορικὴ πάλη, ποὺ εἶναι τὸ σπουδαιότερο πράγμα ποὺ ἀπασχολεῖ τὸν ἑλληνικὸ λαό... Σᾶς στέλνω δέκα μάρκα γιὰ νὰ μοῦ ἔρχεται ταχτικὰ ἡ ἐφημερίδα διότι ἔχει μερικὲς πληρcφορίες ποὺ μ' ἐνδιαφέρουν...

Α. Δ.

Κύριοι,

Ὅσο καὶ νὰ μελέτησα τὸ φῦλλο σας, μοῦ εἶναι κυριολεκτικὰ ἀδύνατο νὰ βρῶ κατὰ τὶ προωθεῖτε τὸν ἀντιδικτατορικὸ ἀγῶνα. Κάνετε κριτικὴ πρὸς τοὺς πάντας, δὲν σᾶς ἀρέσει τίποτε, καὶ ἐν τέλει, ἡ θέσις σας περὶ τοῦ ρόλου τῆς ἐργατικῆς τάξης δὲν ἐπιβεβαιώνεται, δυστυχῶς, ἀπὸ τὰ γεγονότα καὶ τὴν ὠμὴ πραγματικότητα τῶν συνθηκῶν στὴν Ἑλλάδα.

.... Ἴσως θὰ πρέπει νὰ ἀναζητήσετε ἀλλοῦ τὸν ἐπαναστατικὸ φορέα, ἴσως θὰ χρειαστῆ νὰ λάβετε ὑπ' ὄψει σας τὶς ἐντελῶς ἰδιάζουσες συνθῆκες τοῦ καπιταλισμοῦ στὴν Ἑλλάδα... Τότε μπορεῖ νὰ καταλήξετε στὸ συμπέρασμα ὅτι μᾶλλον ἡ νέα γενεά, μὲ τὸν φλογερὸ ἰδεαλισμό της καὶ τὴν αὐτοθυσία της εἶναι δυνατὸν νὰ συντελέση εἰς τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγή, παρὰ ὁποιαδήποτε κοινωνικὴ τάξις μὲ τὴν κλασσικὴ ἔννοια...

Κ.Μ.

Ἀγαπητοὶ Σύντροφοι,

Πήραμε τὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ περιοδικὸ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ. Εἶμαι ἡ μητέρα τοῦ ....

Εὔχομαι μὲ ὅλη μου τὴν ψυχὴ αὐτὴ τὴν φορὰ οἱ νέοι μας νὰ πάρουν γιὰ καλὰ τὴν τύχη τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι σὰν τὸ 45 ποὺ μᾶς πούλησαν οἱ ἀρχηγοί μας.

Ἔχω μεγάλη ἐλπίδα στοὺς νέους. Προσέχτε καλὰ μὴν παραστρατηθεῖτε καὶ προπαντὸς μὴ βιασθεῖτε. Κάτι ποὺ θὰ κάνετε πρῶτα θὰ τὸ μελετᾶτε πολλὲς φορὲς καὶ ἔπειτα νὰ ἀποφασίζετε. Ὁ ἀγώνας γιὰ μᾶς τοὺς ἐργάτες εἶναι ἀτελείωτος. Ἐγὼ ἄρχισα μέσα στὴν πάλη τῆς ζωῆς ἀπὸ δέκα χρονῶν μέσα στὰ ὑφαντουργεῖα. Ὅ,τι μποροῦσα πρόσφερα ἀνάλογα μὲ τὶς ἱκανότητές μου. Ἔπειτα, στὴν κατοχὴ ἐλπίζαμε ὅλοι πὼς μετὰ ἀπὸ τὸν πόλεμο θὰ ἡσυχάζαμε. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἄρχισαν τὰ βάσανα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Νὰ καὶ τώρα μ' αὐτοὺς τοὺς βρωμεροὺς ἄλλα βάσανα. Μα χρειάζεται ὑπομονὴ καὶ θάρρος καὶ εὔχομαι ἐσεῖς νὰ τὰ ἔχετε.

Ἡ κόρη μου σᾶς στέλνει 25 δολλάρια. Θὰ ἤθελα καὶ γὼ νὰ σᾶς στείλω μερικά, ἀλλὰ κάθομαι τώρα ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα. Μὴ μὲ παρεξηγεῖτε γιὰ τὰ λάθη μου γιατὶ τὰ κατάφερα νὰ μάθω μερικὰ γράμματα μόνη μου χωρὶς σχολειό.

Ἡ καλὴ τύχη κοντά σας

ΜΑΡΙΚΑ

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Ἔλαβα τὶς ἐφημερίδες καὶ τὴν «Ἐπανάσταση». Δὲν βρίσκω λόγια νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Γίνεται ἐπὶ τέλους μιὰ δουλειὰ ποὺ ἔλειπε, μιὰ δουλειὰ ποὺ σὲ λίγο καιρὸ θ' ἀρχίσει νὰ μαζεύει τὸν καρπό. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ διαβάζω τὴν «Ἐπανάσταση»: Συγχαρητήρια. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ στείλετε τὰ ἑξῆς ἀντίτυπα....

Δ. Σ.

Ἡ ἀπελευθέρωση τῆς γυναίκας

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 4η σελ.)

καὶ ἐκμεταλλευτικὸ μηχανισμὸ τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας ὁδηγοῦν στὸ ἀνέβασμα τοῦ ἐπιπέδου τῆς γυναίκας, δὲν ὁδηγοῦν στὴν ἀπελευθέρωσή της. Ἀπελευθέρωση τῆς γυναίκας μέσα σὲ ταξικὴ κοινωνία μὲ ἐκμεταλλευτὲς καὶ ἐκμεταλλευομένους εἶναι ἀδύνατη. Ἂν καὶ οἱ γυναῖκες δὲν ἀποτελοῦν εἰδικὴ τάξη—μιὰ καὶ δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ σχέση τους μὲ τὰ μέσα παραγωγῆς—ἀποτελοῦν χωριστὴ κατώτερη κατηγορία μέσα στὴν ἐργατικὴ-ἀγροτικὴ καὶ ἀστικὴ τάξη. Ἔτσι ὁ ἀγώνας τῆς γυναίκας εἶναι διπλός: ταξικὸς καὶ κατὰ τῆς ἐκμετάλλευσής της σὰν χωριστοῦ τμήματος μέσα σὲ κάθε τάξη.

Κανένα σοσιαλιστικὸ κίνημα δὲν πρόκειται νὰ φέρει ριζικὴ ἀλλαγὴ στὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἐξαφάνιση τῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, ἂν δὲν πάρουν μέρος στὸν ἀγώνα συνειδητὰ ὅλοι οἱ καταπιεσμένοι. Ἀλλιῶς πρέπει νὰ περιμένουμε οἱ μισοὶ νὰ κάνουν τὴν ἐπανάσταση γιὰ μᾶς οἱ ἄλλοι μισοὶ καὶ νὰ μᾶς ἀνακοινώσουν μὲ νομοθετικὰ διατάγματα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπανάστασής τους.

Ἡ νέα κοινωνία δὲν θὰ εἶναι ἀληθινὰ καινούργια ἂν δὲν λείψει ὁ ἰμπεριαλισμός, ὁ καπιταλισμός, ἡ γραφειοκρατία, ὁ ρατσισμός, ὁ ἀνδρικὸς σωβινισμός, ἡ διάκριση μεταξὺ αὐτῶν ποὺ διευθύνουν καὶ αὐτῶν ποὺ ἐκτελοῦν.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Α.

ΕΡΡΙΞΑΝ ΤΗ ΜΑΣΚΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 4η σελ.)

τεία τῆς Σουηδικῆς κυβέρνησης ἔχει διπλὸ σκοπό :

● ΠΡΩΤΟΝ, προσπαθεῖ νὰ σπείρει διχόνοια ἀνάμεσα στὶς διάφορες κατηγορίες ἐργαζόμενων καὶ νὰ στερήσει τοὺς ἀπεργοὺς ἀπὸ συμμάχους.

● ΔΕΥΤΕΡΟΝ, προσπαθεῖ νὰ δυσφημήσει τοὺς βιομηχανικοὺς ἐργάτες οἱ ὁποῖοι ἑτοιμάζονται νὰ κατέβουν σύντομα σὲ ἀπεργία. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ ἐπειδὴ ἡ κυβέρνηση ἄφησε τὶς τιμὲς ν' ἀνεβαίνουν ἀχαλίνωτα, ἡ L.Q., ὁ συνασπισμὸς τῶν κυριώτερων βιομηχανικῶν συνδικάτων, σκοπεύει νὰ ζητήσει αὐξήσεις γύρω στὰ 20 μὲ 23%. Μιὰ τέτοια αὔξηση θὰ μείωνε σημαντικὰ τὴν δυνατότητα τοῦ Σουηδικοῦ δημοσίου νὰ πληρώνει τὰ συνηθισμένα μερίσματα καὶ ἐπιτόκια στὶς δανείστριες τράπεζες ποὺ χρηματοδοτοῦν τὶς δημόσιες ἐπιχειρήσεις.

Γιὰ νὰ ἀποφύγει τὸ ἐνδεχόμενο αὐτό, ἡ Σουηδικὴ κυβέρνηση προσπαθεῖ νὰ δυσφημήσει τοὺς βιομηχανικοὺς ἐργάτες στὴν κοινὴ γνώμη, νὰ σπείρει διαιρέσεις ἀνάμεσα σὲ ἐργάτες καὶ ὑπαλλήλους, ἐνῶ παράλληλα, σὰν κάποια ἄλλη χούντα, καταργεῖ τὸ κοινοβούλιο καὶ ὑπογράφει αὐθαίρετα ἀπεργοσπαστικοὺς νόμους. Ὁ πληθωρισμὸς καὶ ἡ κρίση στὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν ποὺ ἔχουν δημιουργήσει τὴν κατάσταση αὐτή, ὀφείλονται κυρίως στὶς συνθῆκες κρίσης ποὺ ἐπικρατοῦν στὴν διεθνῆ κεφαλαιαγορὰ καθὼς ἐπίσης καὶ στὰ μέτρα ποὺ προσπάθησαν, ἐπὶ δυὸ χρόνια, στὰ συνέδρια τῆς Κοπεγχάγης, νὰ ἐπιβάλουν οἱ διεθνεῖς τραπεζιτικοὶ κύκλοι. Ἡ κρίση αὐτὴ ὑποχρεώνει τὴν δῆθεν δημοκρατικὴ καὶ δῆθεν σοσιαλιστικὴ κυβέρνηση τῆς Σουηδίας νὰ δείξει καθαρὰ τὸν ἐκμεταλλευτικό, κεφαλαιοκρατικὸ της χαρακτήρα ἐνῶ ταυτόχρονα δημιουργεῖ συνθῆκες χρεωκοπίας γιὰ τὸ Σοσιαλδημοκρατικὸ Κόμμα.

Τὶ κρύβει ἡ νέα χουντικὴ διπλωματία

ΜΕ ΠΟΛΥ ΘΟΡΥΒΟ ἄρχισε ἡ χούντα μιὰ διπλωματικὴ ἐκστρατεία πού, σύμφωνα μὲ τὸν Γεωργαλᾶ, πρόκειται νὰ διευρύνει τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ πολιτικοὺς δεσμοὺς τῆς Ἑλλάδας μὲ τὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου.

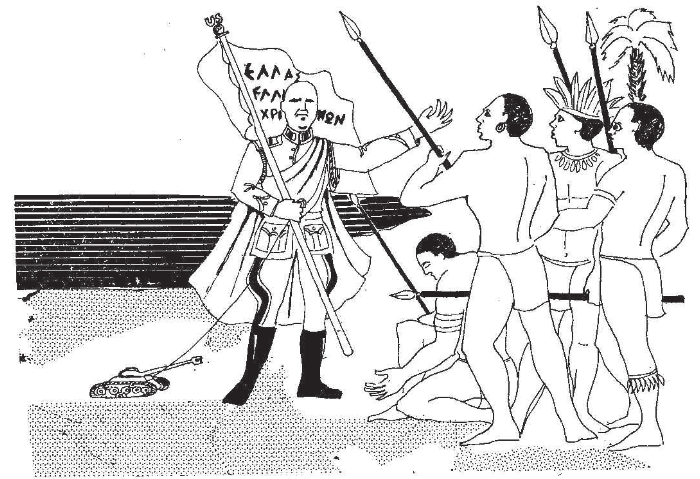
Ὁ Παττακός, στὸν νέο διπλωματικό του ρόλο, ἀνακοίνωσε μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπ' τὴν Λιβύη ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς κύριους σκοποὺς εἶναι νὰ ἱδρυθεῖ μιὰ «Μεσογειακὴ Κοινοπολιτεία, μιὰ νέα Δελφικὴ Ἀμφικτυονία». Οἱ «Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου ἀνέφεραν ὅτι ἡ τελευταία αὐτὴ διπλωματικὴ κρουαζιέρα σκοπὸ εἶχε νὰ βρεῖ νέες ἀγορὲς γιὰ τὶς ἑλληνικὲς ἐξαγωγές.

Στὴν πραγματικότητα, ἡ «νέα διπλωματία» δὲν εἶναι παρὰ μιὰ δουλοπρεπέστατη ἐφαρμογὴ μιᾶς παλιᾶς ἀμερικανικῆς στρατηγικῆς. Οἱ «ἑλληνικὲς» ἐξαγωγικὲς βιομηχανίες (τσιμέντα, ἀτσάλι, κατεργασμένα προϊόντα κλπ.) εἶναι ἀμερικάνικης ἰδιοκτησίας ἢ χρηματοδότησης. Μὲ τὸν περιορισμὸ τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν ἀγορῶν λόγω τῆς κρίσης, οἱ ἑταιρεῖες αὐτὲς μὲ πανικὸ ἀναζητοῦν νέα διέξοδα. Μέσα στὰ πλαίσια τῆς κατάστασης αὐτῆς, οἱ ΕΠΑ προτρέπουν τὴν χούντα ν' αὐξήσει τὸ ἐμπόριό της μὲ τὶς χῶρες τοῦ Σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ. Ἐπιπλέον, τώρα οἱ ΕΠΑ στέλνουν τὴν χούντα στὴν Ἀφρικὴ πρὸς ἀναζήτηση «νέων ἀνοιγμάτων».

Μιὰ «Μεσογειακὴ Κοινοπολιτεία» ἢ ὁποια διμερὴς ἐμπορικὴ συμφωνία, θὰ ἐπιχειρήσει νὰ καταργήσει εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς καὶ ἄλλους περιορισμούς, προσφέροντας ἔτσι νέα πλαίσια κέρδους στὶς ἀμερικάνικες ἐξαγωγικὲς ἑταιρεῖες. Αὐτή, ἐξ ἄλλου, ὑπῆρξε ἡ πάγια ἀμερικάνικη πολιτικὴ σ' ὅλες τὶς σατραπεῖες της. Στὴν Εὐρώπη γιὰ παράδειγμα, ὑποστήριξε τὴν δημιουργία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, γιατὶ ἔτσι καταργήθηκαν οἱ ἐμπορικοὶ φραγμοὶ γιὰ τὶς ἀμερικάνικες ἑταιρεῖες ποὺ λειτουργοῦν στὴν Εὐρώπη. Στὴ Λατινικὴ Ἀμερική, ὅπου ὁ τομέας τῶν βιομηχανικῶν ἐξαγωγῶν βρίσκεται ἐπίσης στὸν ἔλεγχο ἑταιρειῶν τῶν ΕΠΑ, προωθοῦν ἐπίσης τὴν ἰδέα τῆς «κοινοπολιτείας» στὰ τελευταῖα δέκα χρόνια.

Μετὰ ἀπὸ τὴν μακρόχρονη διπλωματικὴ της ἀπομόνωση στὴν Εὐρώπη, ἡ χούντα εἶναι περισσότερο ἀπὸ εὐτυχής, ποὺ τῆς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ χαιρετιστεῖ ἀπὸ μιὰ σειρὰ ψευτοεπαναστατικῶν καὶ ψευτοπροοδευτικῶν καθεστώτων — πρὸς μεγάλη χαρὰ τοῦ παπαδοπουλικοῦ τύπου. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Λιβύης κ. Ζαλούντ ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ ἐκθειάσει τὸν «ἀνθρωπιστικὸν χαρακτῆρα» τοῦ ἑλληνικοῦ καθεστῶτος. Αὐτή, κατὰ κάποιο τρόπο, εἶναι ἡ πολιτικὴ ἀμοιβή, ποὺ λαβαίνει ἡ χούντα μὲ τὸ νὰ πουλάει ἀμερικάνικα ἐμπορεύματα.

Κ. Κ.

Σκίτσο τοῦ ΞΑΝΘΟΥ

ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΧΜΗΣ ΚΑΙ ΧΟΥΝΤΙΚΟΙ ΚΑΥΓΑΔΕΣ

ΤΟΥ Ν. ΣΥΒΡΙΩΤΗ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ μιᾶς ὁλότελα νέας τροπῆς τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων ἄρχισαν νὰ διακρίνονται τὸν Νοέμβρη τοῦ 1970, ὅταν τὰ ἀποθέματα συναλλάγματος τῆς χώρας ἄρχισαν νὰ ἐξανεμίζονται, ὁ πληθωρισμὸς νὰ καλπάζει καὶ οἱ ἐμπορικὲς πιστώσεις ἀλλοδαπῆς νὰ φτάνουν σὲ ἐξωφρενικὰ ὕψη. Κι ἐφ' ὅσον ἡ κατάσταση ἐπιδεινώθηκε ταχύτατα τὸν Δεκέμβρη καὶ Γενάρη, θορυβημένη ἡ Διεθνὴς Τράπεζα τῆς Οὐάσιγκτον ἔστειλε στὰ τέλη τοῦ Φλεβάρη εἰδικὴ ἑξαμελῆ ἐπιτροπὴ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ὑπεύθυνο γιὰ τὴν Ἑλλάδα κ. Ντὲ Λουζινιὸν γιὰ νὰ ἐξετάσει ἀπὸ κοντὰ τὰ πράγματα κι ἀργότερα, σὲ εἰδικὴ ἀπόρρητη ἔκθεση νὰ προτείνει ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς.

Δυὸ εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς νέας αὐτῆς (ἀποφασιστικῆς σημασίας) τροπῆς στὰ δημόσια πράγματα :

Πρῶτον, τὸ δημόσιο χρέος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἔφτασε, τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1970, τὰ δυὸ δισεκατομμύρια δολλάρια (30% τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος) ἀφοῦ μέσα σ' ἕνα χρόνο αὐξήθηκε κατὰ 23%, δηλαδὴ τέσσερις φορὲς γρηγορώτερα ἀπ' τὴν αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, Τὴ στιγμὴ αὐτή, τὸ ἑλληνικὸ δημόσιο φτάνει στὸ σημεῖο νὰ μὴν μπορεῖ νὰ καλύψει τὶς δαπάνες καὶ τὰ τοκοχρεωλύσιά του. Τὰ ἔξοδα εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔσοδα.

● Δεύτερο, ἐξ αἰτίας τοῦ καλπάζοντος πληθωρισμοῦ στὴ Δύση, καὶ λόγω τῆς σχετικῆς ἀδράνειας στὴν παγκόσμια ἀγορά, οἱ βραχυπρόθεσμες (τρίμηνης διάρκειας) ἐμπορικὲς πιστώσεις πρὸς ἕλληνες καπιταλιστὲς ἔφτασαν, τὸν Μάρτη τοῦ 1971, στὰ 510 ἑκατ. δολλάρια, πράγμα ποὺ ἀπὸ μόνο του θὰ δικαίωνε μιὰ ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς κατὰ πενῆντα τοῖς ἑκατό. Τὸ ἐρώτημα εἶναι πῶς θὰ ξεπληρώσουν οἱ ἕλληνες καπιταλιστὲς ὅλ' αὐτὰ τὰ χρέη; Ἀπὸ κάπου, φυσικά, πρέπει νὰ βροῦν τοὺς πόρους. Τὴν στιγμὴ μάλιστα ποὺ τὰ συναλλαγματικὰ ἀποθέματα διαρρέουν μὲ τὸν πρωτοφανῆ γιὰ τὴν Ἑλλάδα ρυθμὸ τῶν 10 ἑκατ. δολλαρίων κατὰ μῆνα στοὺς τελευταίους τέσσερις μῆνες, ἡ ἀνάγκη ἐξεύρεσης πόρων εἶναι ἀκόμα πιὸ ἐπιτακτική.

◎

Η ΤΕΤΡΑΧΡΟΝΗ διακυβέρνηση τῆς χούντας ἔχει ἐξαντλήσει σχεδὸν κάθε οἰκονομικὸ πόρο τῆς χώρας. Ἀπὸ τὸ 1967 ὡς τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1970, ἡ φορολογία αὐξήθηκε κατὰ 55%. Μόνο κατὰ τὸ 1970, ἀναφέρει τὸ ἀγγλικὸ χρηματιστικὸ περιοδικὸ «Ἐκόνομιστ», ὁ ρυθμὸς αὔξησης τιμῶν ἦταν 11%, ἐνῶ τὸν ἴδιο χρόνο, τονίζει τὸ ΙΚΑ, τὸ μέσο μεροκάματο ἀνέβηκε μόνο κατὰ 5% κι ἡ ἀνεργία παρέμεινε 220—230 χιλιάδες. Δηλαδή, τὸ συνολικὸ εἰσόδημα τῶν ἐργαζομένων ἔπεσε κατὰ 6—7% περίπου μέσα σ' ἕνα χρόνο.

Κι ὅμως, μετὰ ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν καταλήστεψη, τὸ Κράτος ἀντιμετωπίζει σήμερα τὴν ἄμεση ἀπειλὴ τῆς χρεωκοπίας (αὐτὸ σημαίνει ἡ ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς). Καὶ τὸ ἐρώτημα εἶναι : ποιοὶ δρόμοι ἀπομένουν ἀνοιχτοὶ στὸ καθεστὼς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου ;

Ἀπὸ τὴν ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθοῦν καὶ οἱ κύριες πολιτικὲς ἐξελίξεις στοὺς ἐρχόμενους μῆνες. Κατ' ἀρχήν, τὸ ὅτι ὁ Μακαρέζος ἀπόρριψε τὴν πρόταση τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης γιὰ ὑποτίμηση, σημαίνει ἴσως ὅτι ὁ «ὑπουργὸς» συντονισμοῦ, μετὰ ἀπὸ τὶς μάχες ἐνάντια στὸν Τὸμ Πάππας καὶ τὸν Ὠνάση, ἔχει γίνει σταθερὸς πόλος τῶν «ἀντιαμερικάνικων» μερίδων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Ἴσως τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιο τοῦ ΠΑΜ νὰ κάνει ἁμαρτωλὲς σκέψεις γιὰ ἀντιιμπεριαλιστικὲς συμμαχίες μὲ τὸν Μακαρέζο ! Ὅμως ἂς δοῦμε τὶ μπορεῖ νὰ κάνει ὁ Μακαρέζος γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης, ἂν δὲν δεχτεῖ τὴν ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς τελικά.

◎

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ τοῦ ἄμεσου προβλήματος τῶν βραχυπροθέσμων ἐμπορικῶν χρεῶν ἐξωτερικοῦ, θ' ἀναγκαστεῖ νὰ συνάψει ἀκόμα περισσότερα δάνεια μὲ ξένες τράπεζες. Ἤδη ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος πῆρε δάνειο 60 ἑκατ. δολλαρίων ἀπὸ ἀμερικάνικες καὶ καναδικὲς τράπεζες (κονσόρτσιουμ) μὲ ἐξαιρετικὰ τοκογλυφικοὺς ὅρους. Οὔτε ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ δολλάρια δὲν πρόκειται, κατὰ τὴ συμφωνία, νὰ μπεῖ στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ὅλα θὰ μείνουν στὸ ἐξωτερικὸ (κατὰ κύριο λόγο στὰ ταμεῖα τῶν ἴδιων τῶν δανειστριῶν τραπεζῶν) γιὰ τὴν κάλυψη παλαιοτέρων χρεῶν. Καὶ στὸ μεταξύ, ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία θὰ ἔχει νὰ πληρώνει τὰ ἐπιτόκια. Προβλέπεται λοιπὸν παραπέρα ραγδαία αὔξηση τοῦ δημόσιου χρέους, παραπέρα ἄνοδος τῶν τόκων καὶ χρεωλυσίων ποὺ θὰ ἔχει νὰ πληρώνει ὁ Ἕλληνας φορολογούμενος. Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν νέων αὐτῶν ὑποχρεώσεων, νέοι φόροι ἑτοιμάζονται γιὰ τὴν ἤδη ὑπερφορολογημένη οἰκονομία. Νέος πληθωρισμός, σκληρότερο πάγωμα μεροκαμάτων κι ἄλλα, ἀστρονομικώτερα ἀνεβάσματα τῶν τιμῶν καταναλωτοῦ. Τὰ κρατικὰ κονδύλια γιὰ παιδεία, ὑγιεινή, ἀσφάλιση κι οἰκισμὸ θὰ περιοριστοῦν ἀκόμα περισσότερο. Οἱ τόκοι τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας θὰ συνεχίσουν τὴν ἀνοδικὴ πορεία.

Στὴν πολιτικὴ αὐτὴ εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνη ἡ «ἐθνική», «ἀντι-ιμπεριαλιστικὴ» ἀστικὴ τάξη. Συμπεριλαμβανομένου τοῦ Μακαρέζου, τοῦ Πλυτᾶ, τοῦ Παπασπύρου, τῶν «Ἐλεύθερων Ἑλλήνων», τοῦ Ἀ. Παπανδρέου, τοῦ Γ. Μαύρου, τοῦ Ι. Πεσμαζόγλου κ.λ.π. Οἱ ἀντιχουντικοὶ μάλιστα ἀστοὶ εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν ὑπέρμαχοι τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Γιὰ τοὺς «ἀντιιμπεριαλιστὲς» ἀστούς, «ἀντιαμερικανισμὸς» σημαίνει διατήρηση τῆς ἄρρωστης δραχμῆς μὲ ὑπερεκμετάλλευση καὶ κλοπὴ τῶν λαϊκῶν εἰσοδημάτων.

◎

ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ὅμως ἀνάλυση, οἱ κύκλοι τῆς ἑλληνικῆς ὀλιγαρχίας ἀναγνωρίζουν ὅτι μονάχη ἡ ὑπερεκμετάλλευση τῶν ἐργαζομένων καὶ ἀγροτῶν δὲν φτάνει γιὰ νὰ τοὺς σώσει ἀπὸ τὴν κρίση. Γι αὐτὸ ἀκριβῶς ἔχουν ἀρχίσει ἄγριες μάχες ἀναμεταξύ τους, προσπαθώντας ὁ καθένας νὰ πνίξει τὸν ἄλλο γιὰ νὰ σωθεῖ αὐτός. Χαρακτηριστικὲς ἦταν οἱ συγκρούσεις ἀνά-

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα)

Μαρξιστικὰ μαθήματα τῶν ΕΣΟ στὴ Γερμανία

ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ, Μάρτης. —

Σὲ συγκέντρωση ἑλλήνων ἐργατῶν τῆς πόλης μας, μέλη τῶν Ἐπαναστατικῶν Σοσιαλιστικῶν Ὁμάδων ἔδωσαν διάλεξη πάνω στὸ θέμα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης κατὰ τὴν σημερινὴ περίοδο καὶ τὸ πῶς ἐπηρεάζει τοὺς Ἕλληνες ἐργάτες. Ἀκολούθησε ζωηρότατη συζήτηση μὲ συμμετοχὴ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοὺς παρευρισκόμενους. Οἱ ὁμιλητὲς τῶν ΕΣΟ ὑπογράμμισαν ὅτι ἡ σημερινὴ κρίση ρευστότητας σ' ὅλο τὸν ἀνεπτυγμένο καπιταλιστικὸ τομέα ποὺ ὀφείλεται κυρίως στὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχει ὑπερπληθώρα πλασματικῶν τίτλων ἀξιῶν ποὺ συναγωνίζονται γιὰ κέρδη, ὑποχρεώνει τοὺς καπιταλιστὲς νὰ λαβαίνουν ὁλοένα σκληρότερα μέτρα λιτότητας κι ἔτσι νὰ διαβρώνουν σιγά-σιγά, τὰ μεταπολεμικὰ «φιλελεύθερα» καθεστῶτα. Μέλη ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο ἐπεσήμαναν τὰ κοινὰ σημεῖα ποὺ ἔχει μὲ τὴν σημερινὴ κρίση τῆς ἑλληνικῆς χούντας ἡ διεθνὴς καπιταλιστικὴ κρίση.

Κατ' ἀπαίτηση πολλῶν ἐργατῶν ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο, ἀποφασίστηκε νὰ ὀργανωθοῦν, ἀπὸ πλευρᾶς ΕΣΟ, μιὰ σειρὰ διαλέξεων Μαρξιστικῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνιολογίας στὸ Ντύσσελντορφ. Σημειωτέον ὅτι μιὰ παρόμοια σειρὰ μαθημάτων ἔχει ἤδη ἀρχίσει καὶ στὴν πόλη τῆς Κολωνίας καθὼς καὶ σὲ ἄλλα σημεῖα τῆς βιομηχανικῆς περιοχῆς τοῦ Ρούρ, ὅπου δουλεύουν Ἕλληνες ἐργάτες. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ζητήσουν πληροφορίες ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μας.

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

Διοικητικὸ Συμβούλιο τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων. Ἡ δύναμη τοῦ Δ. Σ. νἆναι μόνο ἐκτελεστική.

2ον) Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο νὰ ἐκλέγεται μὲ ἀναλογικὴ καὶ νἆναι ἀνακλητὸ ἀνὰ πᾶσα στιγμὴ ἀπὸ τὴν γενικὴ συνέλευση.

3ον) Νὰ ἔχει κοινὴ ἀντιδικτατορικὴ δραστηριότητα μὲ τὸν ἐργατικὸ σύλλογο ποὺ ν' ἀποφασίζεται ἀπὸ μικτὲς γενικὲς συνελεύσεις καὶ νὰ συμμετάσχει στοὺς ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν στὸ Παρίσι γιὰ ἴσα δικαιώματα μὲ τοὺς Γάλλους ἐργάτες.

4ον) Πλήρη καὶ ἀνεπιφύλακτη ὑποστήριξη τῶν ἀγώνων τοῦ Γαλλικοῦ προλεταριάτου καθὼς καὶ στοὺς ἀγῶνες τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστατικῆς Ἀριστερᾶς.

Αὐτὸ βέβαια ὑποχρέωνε τὶς «παρατάξεις» νὰ θυσιάσουν τὰ μικροσυμφέροντα τους καὶ νὰ δουλέψουν γιὰ τὸ καλὸ τοῦ συνόλου, πράγμα ποὺ ἀρνήθηκαν καὶ αὐθόρμητα Κολιγιαννικοί, Παρτσαλιδικοί, Ἀναγεννητὲς συμμάχησαν καὶ συγκέντρωσαν 80 ψήφους κατά. Οἱ προτάσεις τῶν ΕΣΟ ψηφίστηκαν ἀπὸ 57 μέλη τοῦ Συλλόγου.

Κατὰ τὴν ψηφοφορία οἱ Παρτσαλιδικοὶ ἔχασαν καὶ ἀναδείχθηκε τὸ ψηφοδέλτιο τῆς πρώην Ἀναγέννησης. Τὸ νέο διοικητικὸ συμβούλιο ὑποχρεώθηκε ἀπὸ τὴν γενικὴ συνέλευση νὰ συγκαλέσει ἐντὸς μηνὸς νέα γενικὴ συνέλευση ποὺ νὰ συζητήσει τὶς προτάσεις τῶν ΕΣΟ.

Γιὰ τὴν τύχη τοῦ περιοδικοῦ Πορεία ὄργανου τῆς ΕΠΕΣ ἀναμένεται πραξικόπημα ἀπὸ τοὺς Παρτσαλιδικοὺς ποὺ θ' ἀρνηθοῦν νὰ τὸ παραδώσουν στὴν νέα διοίκηση τοῦ Συλλόγου.

Στὸ Λονδίνο

ΛΟΝΔΙΝΟ, Μάρτης.

Μὲ τὴν ἐκλογὴ πενταμελοῦς ἐκτελεστικοῦ ὀργάνου, ὅπου ἐκπροσωποῦνται ὅλες οἱ συγκροτημένες πολιτικὲς δυνάμεις ποὺ πῆραν μέρος, ἔληξε ἡ ἔκτακτη γενικὴ συνέλευση τῶν ἑλλήνων φοιτητῶν τοῦ Λονδίνου. Ἡ συνέλευση, ποὺ εἶχε συγκληθεῖ ἀπὸ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Φοιτητικῆς Ἕνωσης Ἀγγλίας, μετὰ τὴν πλήρη καὶ χρονίζουσα ἀδρανοποίηση τῆς τελευταίας, ἔγινε στὶς 7 καὶ στὶς 21 τοῦ Μάρτη στὸ Κόνγουεϋ Χὼλ τοῦ Λονδίνου μὲ συμμετοχὴ συνολικὰ 100 περίπου φοιτητῶν.

Βάζοντας σὰν στόχο τὴν «ἀνασυγκρότηση ἐκ βάθρων καὶ ἐπὶ νέων βάσεων» τῆς ΕΦΕΑ, ἡ συνέλευση ψήφισε, μετὰ ἀπὸ διεξοδικὴ συζήτηση, νέο καταστατικό. Βάση τοῦ νέου καταστατικοῦ ἀποτέλεσε σχέδιο ποὺ ὑποβλήθηκε ἀπὸ τὶς ΕΣΟ.

Ξεκινώντας ἀπὸ τὴ διαπίστωση ὅτι γιὰ τὴ συμβολὴ τοῦ συλλόγου στὸν ἀντιδικτατορικὸ ἀγώνα ἀπαιτεῖται :

- Ἡ ἐλεύθερη συζήτηση ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων ὅλων τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου γύρω ἀπὸ τὸ αἴτια τῆς δικτατορίας καὶ τὴ διαδικασία τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνατροπή της καὶ
- Ἡ προσπάθεια ἀνάπτυξης δεσμῶν ἀλληλεγγύης μὲ τὸ ἀγγλικὸ φοιτητικὸ καὶ ἐργατικὸ κίνημα,

οἱ ΕΣΟ ζήτησαν τὴν ἐνσωμάτωση αὐτῶν τῶν σκοπῶν στὸ καταστατικὸ καθὼς καὶ τὴν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαραίτητων ὀργανωτικῶν πλαισίων γιὰ τὴν προώθησή τους, δηλαδή :

- 1ο. Κυριαρχία τῆς Γενικῆς Συνέλευσης στὴ λειτουργία του συλλόγου μὲ μηνιάτικες (τροποποιήθηκε σὲ δίμηνες) συγκλήσεις καὶ λήψη ἀποφάσεων μὲ ἁπλὴ πλειοψηφία.
- 2ο. Ἐκλογὴ μὲ ἀναλογικὴ τοῦ ἐκτελεστικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.
- 3ο. Περιορισμὸ τοῦ συλλόγου στὴν πραγματική του βάση, δηλ. τὸ Λονδῖνο, μὲ τὴν προοπτικὴ δημιουργίας ὁμοσπονδίας, ἀργότερα, μαζὶ μὲ τοὺς συλλόγους τῆς ἐπαρχίας.

Οἱ προτάσεις αὐτὲς ἔγιναν, μὲ μικρὲς τροποποιήσεις, δεκτές. Ἐξ ἄλλου, μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς «Φοιτητικῆς Σοσιαλιστικῆς Παράταξης» (Τροτσκιστὲς) καὶ πρὸς ἀνακούφιση τῶν Παρτσαλιδικῶν, ὁ Ἑλληνικὸς Φοιτητικὸς Σύλλογος Λονδίνου συνδέθηκε μὲ τὴν ΕΦΕΕ ἐξωτερικοῦ.

Στὶς ἀρχαιρεσίες, ποὺ ἀκολούθησαν τὸ Γραφεῖο Ἐσωτερικοῦ, σὲ πλήρη διάλυση, ἀπέσχε, ἐνῶ οἱ Κολιγιαννικοὶ ἐξελέγησαν μόνο μετὰ ἀπὸ σύμπραξη μὲ τὸ ΠΑΚ.

«Παλιά μας τέχνη κόσκινο»

Ἐνῶ βρισκόμαστε στὸ τυπογραφεῖο πληροφορούμαστε τὰ ἑξῆς : Ὁ παλαιὸς Γενικὸς Γραμματέας τῆς ΕΦΕΕ (ε), σὲ συνεννόηση μὲ τὸν νέο, ἀπέκρυψαν ἀπὸ τὸν Σύλλογο Ἑλλήνων Φοιτητῶν Λονδίνου τὴν ὕπαρξη πρόσκλησης στὸ ἐτήσιο συνέδριο τῆς ἀγγλικῆς ΕΦΕ (NUS) καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἐκπροσώπηση τῶν ἑλλήνων φοιτητῶν ἀπὸ τὸν πρώην Γ.Γ., παρακάμπτοντας πραξικοπηματικὰ τὸν ΣΕΦΛ, ποὺ εἶναι μέλος τῆς ΕΦΕΕ (ε). Ὁ ΣΕΦΛ σὲ ἐπιστολή του πρὸς τὸ συνέδριο, τονίζει ὅτι ὁ πρώην Γ.Γ. δὲν ἐκπροσωπεῖ οὔτε τὸ σύλλογο οὔτε τὴν ΕΦΕΕ (ε), ἐφόσον στερεῖται σχετικῆς ἐξουσιοδότησης ἀπὸ τὸν ΣΕΦΛ.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΕΣΟ

Πρωτοβουλία νέας γαλλικῆς ὀργάνωσης

ΠΑΡΙΣΙ, Μάρτης.

ΣΤΙΣ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ, στὴν αἴθουσα τῆς Μυτυαλιτέ, στὸ Παρίσι, ἡ καινούργια γαλλικὴ ἐπαναστατικὴ ὀργάνωση «Ρεβολουσιόν» (Ἐπανάσταση) διοργάνωσε τὴν πρώτη της δημόσια συγκέντρωση μὲ θέμα: «Ἐπανάσταση: Γιὰ νὰ γίνει τί ;» Ἡ συγκέντρωση ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Κομμούνα τοῦ Παρισιοῦ. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ Γαλλικὴ Ἐπαναστατικὴ ὀργάνωση ἀφιερώνει συγκέντρωση στὴν Κομμούνα, τὴν ὁποία βλέπει ὄχι μόνο σὰν ἀπαίτηση τῶν μαζῶν γιὰ εὐτυχία ἀλλὰ καὶ σὰν τὴν πρώτη ἀπόπειρα δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου.

Ἡ νέα ὀργάνωση προέρχεται ἀπὸ τὴν μειοψηφία τῆς Τροτσκιστικῆς Ligue Communiste, ποὺ εἶχε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀντιταχθεῖ στὴν προσχώρηση στὴν 4η Διεθνή. Ἡ ἀντίθεση αὐτὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ ἱδρυτικὸ συνέδριο τῆς Ligue τὸ 1968.

Στόχος τῆς νέας ὀργάνωσης εἶναι ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση, ποὺ ὄχι μόνο θὰ αὐξήσει τὶς παραγωγικές, ἀλλὰ καὶ τὶς δημιουργικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ θὰ ἐξασφαλίσει τὸν ἔλεγχο τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τοὺς ἐργάτες. Θεωροῦν τὸ λενινισμὸ σὰν τὴ μόνη στρατηγική, ποὺ θὰ τοὺς ὁδηγήσει στὴν ὀργάνωση τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν συμμάχων της καὶ στὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Ἐπηρεάζουν τὰ πιὸ μαχητικὰ στοιχεῖα τῆς Γαλλικῆς νεολαίας (μαθητὲς λυκείων, φοιτητές). Ἔχουν ἐπίσης ὀργανώσει ἐπιτροπὲς «ἐνοικιαστῶν» στὰ χάϊμ ποὺ μένουν οἱ ξένοι ἐργάτες. Ἡ «Ρεβολουσιόν» πρὶν ἀκόμα ἀποσπασθεῖ ἀπὸ τὴν Ligue εἶχε πολλαπλὲς ἐπαφὲς μὲ ξένες ἐπαναστατικὲς ὀργανώσεις.

Ὅπως στὰ Γαλλικὰ πλαίσια εἶναι ὑπὲρ τῆς δημιουργίας ἑνὸς μετώπου τῆς ἐπαναστατικῆς ἀριστερᾶς, ἔτσι καὶ σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο ἔχει γιὰ στόχο τὸ χτίσιμο τῆς Λενινιστικῆς Ἀριστερᾶς. Γι' αὐτὸ καὶ στὴ συγκέντρωση εἶχαν κληθεῖ ἐκπρόσωποι ὀργανώσεων, ποὺ οἱ στόχοι τους εἶναι ξεκάθαροι.

Μετὰ τὸ λόγο μέλους τῆς «Ρεβολουσιόν» γιὰ τὴ Κομμούνα, μίλησε, ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, ἀντιπρόσωπος τῶν Ἐπαναστατικῶν Σοσιαλιστικῶν Ὁμάδων ποὺ ἄσκησε κριτικὴ στὴν πολιτικὴ τῶν Λαϊκῶν Μετώπων τῆς παραδοσιακῆς ἀριστερᾶς. Τόνισε ὅτι οἱ ΕΣΟ ἀπαντοῦν μὲ τὸ Ἐπαναστατικὸ Μέτωπο ἐργατῶν, ἀγροτῶν καὶ φοιτητῶν γιὰ τὴν Σοσιαλιστικὴ Ἐπανάσταση. Στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Μετώπου δὲν θεωροῦν, σὲ καμμιὰ περίπτωση, ὅτι ἀποτελοῦν τὸν πυρῆνα τοῦ καινούργιου κόμματος. Ἀπεναντίας θέλουν τὴν συμμετοχὴ ὅλων τῶν ἐπαναστατικῶν τάσεων γιὰ μιὰ κοινὴ προσπάθεια ὀργάνωσης ἐπαναστατικῶν πυρήνων γιὰ τὴν ἕνωση καὶ προώθηση τῶν αὐθορμήτων λαϊκῶν ἀγώνων.

Η ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Διαβάστηκε κατόπιν κείμενο Βέλγων ἐπαναστατῶν, ποὺ εἶναι συγκεντρωμένοι γύρω ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ὁ Ἐργάτης». Θέμα, ἡ ὀργάνωση νέων ἐπαναστατικῶν πυρήνων στὰ ἐργοστάσια τοῦ Βελγίου.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἰταλικῆς «Ἐργατικῆς Πρωτοπορίας», Μάσιμο Γκόρλα, κατέκρινε τὸν ρεβιζιονισμὸ καὶ προσδιόρισε ὅτι στόχος τῆς Ε.Π. εἶναι τὸ χτίσιμο πανεθνικῆς ὀργάνωσης ἱκανῆς νὰ καθοδηγήσει τοὺς ἐργατικοὺς ἀγῶνες.

Ἀπὸ τὴν μεριὰ τῶν Ἱσπανῶν ὁ ἀπεσταλμένος τῆς ὀργάνωσης «Μπαντιέρα Ρόχα» μίλησε γιὰ τὰ «ἐργατικὰ συμβούλια» στὰ ἱσπανικὰ ἐργοστάσια.

Σημαντικὴ ἦταν ἡ ὁμιλία μέλους τῆς «Ρεβολουσιόν» γιὰ τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν ἐργαζομένων στὴν καπιταλιστικὴ κοινωνία. Σὰν στόχο τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης προσδιόρισε τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀστικοῦ κράτους καὶ τῶν ἱδρυμάτων του. «Θέλουμε νὰ κάνουμε ἐπανάσταση γιὰ νὰ πάψει τὸ κομμάτιασμα τῆς ζωῆς. Γιὰ νὰ πάψει ἡ διαίρεση μεταξὺ ἐργασίας καὶ ψυχαγωγίας, μεταξὺ χειρονακτικῆς καὶ πνευματικῆς δουλειᾶς. Γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἐργάτες νὰ λαμβάνουν μέρος στὴν καλλιτεχνικὴ καὶ πολιτιστικὴ δημιουργία. Θέλουμε τὴν ἐπανάσταση γιὰ νὰ καταστρέψουμε τὴν ἀστικὴ ἐκπαίδευση, τὸν ἀστικὸ τρόπο γάμου, γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ καταπίεση. Πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὸν δικό μας τρόπο ζωῆς».

Ἰδιαίτερη σημασία εἶχε ὁ διεθνιστικὸς χαρακτήρας τῆς συγκέντρωσης, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Γαλλία εἶχαν προσκληθεῖ ἐπαναστατικὲς ὀργανώσεις βάσει οὐσιαστικῶν πολιτικῶν κριτηρίων. Δὲν ἔμοιαζε μὲ τὶς ἄλλες συγκεντρώσεις ποὺ ἐξαντλοῦνται σὲ κούφια συνθηματολογία. Ἐδῶ παρουσιάσθηκαν καθαρὲς θέσεις καὶ προοπτικές.

Η ΔΡΑΧΜΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 5η σελίδα).

μεσα στὴν Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ (κράτος, ἀμερικάνικα συμφέροντα) καὶ στὶς ντόπιες τράπεζες, ὅταν ἡ πρώτη διέταξε περιορισμὸ τῶν εσωτερικῶν πιστώσεων καὶ ο δεύτερες τὴν ἀψήφησαν. Τελικὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἡ ἀπόλυση ἀπὸ τὴν χούντα μιᾶς σειρᾶς διευθυντῶν τραπεζῶν καὶ ὁ διορισμὸς ἄλλων, περισσότερο δεμένων στ' ἀμερικάνικα συμφέροντα, ὅπως ὁ χουντοϋφυπουργὸς Ἀχῆς στὴν Ἐθνική, ὁ πράχτορας τῆς ΣΙΑ Τοτόμης στὴν ΕΤΒΑ καὶ ὁ πρώην τεταρτοαυγουστιανὸς καὶ κατοχικὸς ὑπουργὸς Κριμπᾶς στὴν Κτηματική.

Παράλληλα μὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς καυγάδες, τὸ κλείσιμο, σύντομα, τῆς πόρτας τῆς μετανάστευσης, ἡ ἔνταση τῆς πολιτικῆς τῆς πείνας, ἡ λουμπενοποίηση στρωμάτων ἐργαζομένων τῆς ὑπαίθρου, ἡ προλεταριοποίηση μικρονοικοκυραίων, ποὺ ἄρχισε ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ «σχεδίου Μάσχολτ», ἀνεβάζουν τὶς κοινωνικὲς θερμοκρασίες σὲ κρίσιμα ἐπίπεδα. Ἡ ἐπιδείνωση τῆς πολιτικῆς κατάστασης ἐπιταχύνει τὸν ἐρχομὸ τῆς οἰκονομικῆς χρεωκοπίας, καὶ ἡ οἰκονομικὴ χρεωκοπία δημιουργεῖ παραπέρα πολιτικὴ κρίση. Ἡ καπιταλιστικὴ τάξη εἶναι πιὰ ἀνίκανη νὰ ρυθμίζει τὶς τύχες τοῦ τόπου.

Καταδίκες νεαρῶν Τσέχων ἐπαναστατῶν

Στὴν Πράγα, τέλειωσε ἡ δίκη 19 νέων ἐπαναστατῶν, μελῶν τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος Τσεχοσλοβακίας, μὲ καταδίκες 16 μελῶν σὲ φυλάκιση ἀπὸ 15 μῆνες μέχρι 4 χρόνια. Κατὰ τὴν «Ροῦντε Πράβο», ὁ σκοπὸς τοῦ κόμματος ἦταν ἡ ἀνατροπὴ τοῦ «σοσιαλιστικοῦ» καθεστῶτος ὄχι μόνο τῆς Τσεχοσλοβακίας ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων γραφειοκρατικῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Στὴν πραγματικότητα, τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸν Δυτικοευρωπαϊκὸ ἀριστερὸ τύπο πρὸ μηνῶν, ἀποδείχνει ὅτι ἡ ὀργάνωση πάλευε γιὰ ἕνα πραγματικὰ ἐργατικὸ κράτος, ὅπου ἡ πολιτικὴ ἐξουσία καὶ ἡ διεύθυνση τῆς παραγωγῆς θὰ ἀνῆκε στὰ Συμβούλια τῶν ἐργατῶν καὶ ὄχι στὴ Γραφειοκρατία.

Σημ. Μαμῆς: Ἡ ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ἐκμεταλλευόμενη τὸ γεγονὸς ὅτι στὸ περασμένο φύλλο μας δὲν μνημονεύσαμε τὴ δίκη (μιὰ καὶ ἄρχισε ἀφοῦ ἤδη ἡ «Μαμὴ» εἶχε τυπωθεῖ) θεώρησε ὅτι βρῆκε λαυράκι στὴν... ὑποτιθέμενη σιωπή μας. Ἄλλο τώρα, ὅτι οἱ Τσεχοσλοβάκοι ἐπαναστάτες θὰ προτιμοῦσαν νὰ σωπάσει ἡ ΩΑ, ἂν ξέρανε ὅτι ἀποκαλεῖ ἐργατικὸ, τὸ κράτος ἐναντίον τοῦ ὁποίου παλεύουν.

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΣΤΕΛΕΧΟΥΣ ΤΩΝ Ε.Σ.Ο.

Σύμφωνα μὲ πρόσφατες πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὴν γνωστὴ ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ στελέχους τῶν ΕΣΟ στὴ Νέα Ὑόρκη Γ. Τζαβέλλα (προηγούμενο φύλλο τῆς Μαμῆς), ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχει ὁλοκληρωθεῖ λόγω περιορισμένων μέσων, προκύπτει ὅτι ὄντως στοιχεῖα τοῦ ἀντικαστρικοῦ κουβανικοῦ ὑποκόσμου ἔχουν μπλεχτεῖ στὴν ὑπόθεση σὲ συνεργασία μὲ γνωστὰ φασιστικὰ ὑποκείμενα τῆς ἑλληνικῆς παροικίας (πρώην συνεργάτες τῶν Γερμανῶν καὶ πρώην ὑπαλλήλους τοῦ ΝΑΤΟ).

Μολονότι ὑπάρχουν λόγοι ποὺ μᾶς δεσμεύουν γιὰ τὴν πλήρη ἀποκάλυψη ὀνομάτων, τὴν εὐθύνη καὶ ἠθικὴ αὐτουργία ἐξακολουθοῦμε νὰ τὴν ἐπιρρίπτουμε στὸν ἐπὶ τῶν δημοσίων σχέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενείου Καρπιδάκη.

Ἂς σημειωθεῖ ὅτι καὶ μετὰ τὴν δολοφονικὴ ἀπόπειρα, ἐξακολουθοῦν οἱ χουντικοὶ πράκτορες νὰ παρενοχλοῦν καὶ νὰ προκαλοῦν μέλη μας στὴν Νέα Ὑόρκη. Ἐλπίζουμε ὅτι πολὺ σύντομα θὰ εἴμαστε σὲ θέση νὰ προβοῦμε σὲ περισσότερο ὁλοκληρωμένες ἀποκαλύψεις τῆς δραστηριότητας τῶν γκαγκστερικῶν σπειρῶν τῆς χούντας στὶς ΕΠΑ.